

**OUR
LIFE**

**НАШЕ
ЖИТТЯ**

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Ганчарські вироби з Гуцульщини

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Травень ч. 5. May 1970

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. ТРАВЕНЬ Ч. 5.

Видав Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любович, Марія Оджинська, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Річна передплата в США і Канаді від січня 1970 ..... \$6.00
 Піврічна передплата \$3.00
 Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції 15 н. фр.
 Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокое число 60 центів

Зміст:

В. Науменко: *
 Змагаймо до вищого рівня
М. Ржепецька: Нар. мистецтво в США
І. Павликівська: Українські народні рушники
С. Кузьменко: Материна ідея
Н. Січинська: Як постав наш Відділ США?
Теща: Будьмо вирозумілі
МЗО: Свобода і рівноправність
Л. Буря: У розмові з фундаторкою
В. Андрушків: Деякі проблеми Світличок США
 При громадській роботі
 Осередок Дошкілля в ЗСА
 Річні Збори Ген. Федерації Жіночих Клубів
Р. Коцик: Пеляргонія
 Чи ви любите борщ?
Г. Чернобицька: Що подарувати мамі?
Н. Приходько: Конвалії
К. Перелісна: Вітання — Морока
П. Кізко: На баштані
Л. Глібів: Котилася тарілочка
О. Пархоменко: Зроблю собі

На обгортці:

На світлинці показані зразки гуцульських гончарських виробів, що знаходяться в Музею Нар. Творчости США в Нью Йорку. Свіглив Маріян Борачок. Музей знаходиться в будинку Українського Інституту Америки, 2 Іст 79-та вул. у Нью Йорку.

OUR LIFE

VOL. XXVII. MAY No. 5

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August, of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 1½ pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА „НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
 c/o No. 7 887 93 de Paris
 26. rue de Torcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
 8 Muenchen 5
 Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Ukrainian ceramics from the
 Hutsul region

На терені США

2. травня — Хрестини Відділу — 98 Відділ США у Філадельфії
16. і 17. травня — Виставка бачванського орнаменту — 98 Відділ США у Філадельфії
6. червня — Градуаційна Зустріч — Окр. Рада США в Ньюарку
7. червня — Прогулька до Гантеру — Окр. Рада США в Ньюарку
13. і 14. червня — Річні Збори Гол. Управи — Централь США у Філадельфії
11. жовтня — Конференція Культурно-Освітніх Референток — Окр. Рада США у Філадельфії
18. жовтня — Конференція Культурно-Освітніх Референток — Окр. Рада США в Нью Йорку
18. листопада — Міжкожурна Виховна Конференція — Окр. Рада США в Нью Йорку.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1930 — 40 років тому трагічно загинула письменниця Валерія О'Конор-Вілінська. Народилася в 1867 р. і приятелювала з дітьми Старицьких, у суспільстві яких проживали її батьки. Писати почала рано й її поезії, п'єси, новели розкидані по різних українських журналах. Окремою книжкою вийшли її спогади „Лисенки і Старицькі“. Відзначилася також в українському жіночому руху, очолюючи делегацію на Конгрес Ліги Мири й Свободи у Відні в 1921 р.

1900 — 70 років тому народилася у сім'ї проф. Михайла Грушевського дочка Катерина. У молодій дівчині скоро проявилось замилювання до історії, що її батько вмів підтримати. Закінчивши університет, вона віддалась науковій праці і зрештою здалась збірник УАН про розвиток примітивних культур. По смерті батька її усунуто від наукової праці, а згодом і слід за нею пропав.

Заходами

93 Відділу США у Гартфордї

вийшла книжечка

Олени Степанів:

Напередодні

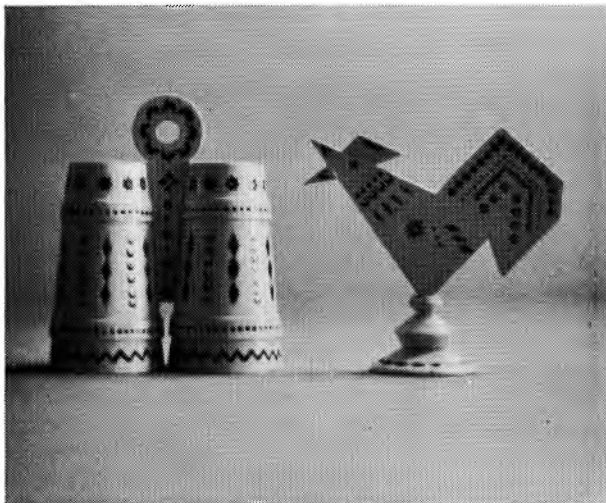
великих подій

Переживання і думки 1912-14 рр.

Ціна 1 дол.

Замовляти в Централі США

Іграшки, випалювані в дереві. Виконав Микола Фірчук із Виженки на Буковині. Світлив Павлик Лукіянович.
Wooden toys made in Ukraine

Валентина Науменко

* * *

Пробач мені, світаночку, пробач,
Що увірвалась я в твою майстерню,
Але я раптом вгледіла з темряви,
Як ти на сірій холст наніс кумач.

І ось, цивілізації дитя,
Я упиваюсь рухами твоїми,
Що створюють омріяну країну
Поезії найвищого чуття.

Змагаймо до вищого рівня

Наприкінці громадського року збігається особливо багато імпрез на один час. Зустрічі, конференції й наради виповнюють кожен кінець тижня. Тому ще не маємо ясного погляду на осяги минулого року на терені нашої організації. Та можемо вже радіти однією ділянкою, що дала нам радісні переживання. Це є виставки народного мистецтва, що сталися в цьому часі.

У цьому числі нашого журналу обговорюємо ті чільні осяги. Це є виставка народного мистецтва, яка пройшла на високому рівні в міському Музею в Ньюарку і Перший Конкурс з Виставкою Писанок у Музею Нар. Творчости в Нью Йорку. Це був великий крок вперед у презентації виробів нашого нар. мистецтва і в дослідах над нашим писанкарством.

Переконаємось, що наше народне мистецтво може стати поважним освідомленим чинником про нас і нашу народню культуру. Воно відкриває нам двері наукової установи, пробиває собі дорогу до преси і здобуває нам приятелів серед знавців і любителів цієї справи. Небагато маємо засобів, що діяли б так безпосередньо і в таких різних напрямках.

Та в цьому лежить і деяка небезпека. Користуючись принагідними виробами нар. мистецтва і не ушляхетнюючи існуючого виробництва — приводимо до низького рівня цих виступів. Цим не тільки не промощуємо йому дороги в американському світі, але й привчаємо наших людей до низькопробної халтури, яка править за народне мистецтво. Це й є причиною неуспіху багатьох виставок і нехтування народнім мистецтвом, що його зауважуємо у нашої молоді.

Отже справжня праця над пізнанням і використанням нар. мистецтва на найвищому рівні — дуже побажана. Тому й радіємо тими замітними починами, що згадані вгорі. Тим більше зобов'язані ми до того, що в Рідному Краю ще немає належного руху в тому напрямку. Хоч там появились цінні праці з тієї ділянки і певна кількість спеціалістів працює над дослідами нар. мистецтва, проте використання його в щоденному побуті є сповільнене. Немає відданого мистецького елемента, що хотів би діяти в тому напрямку і немає потреб його в широких масах. Все обмежується до нецікавих штампованих виробів і дешевих сувенірів. Слово тут за нами!

З Головної Управи США

Народне мистецтво в США

Наша праця в ділянці нар. мистецтва виявила певні осяги, що їх треба би належно підкреслити і зрозуміти. Щойно тоді зможемо усвідомити собі, як плянувати і вести дальшу працю.

Першою з них є діяльність нашого Музею Нар. Творчості. Її провадить окремий Музейний Комітет у різних напрямках. Це є внутрішня музейна праця, що її розглянемо в іншому дописі. Та в останньому часі Музей Нар. Творчості влаштував дві виставки для популяризації нар. мистецтва, що були призначені для ширшої публіки. Це була виставка бачванського орнаменту у квітні 1969 р. і виставка і конкурс української писанки у квітні 1970 р. При помочі тих вистав Музей Нар. Творчості показав нашій громаді краші зразки з різних галузей нар. мистецтва. Виставку писанок схоплено на прозірки. У сполуці з доповіддю вона зможе обійти Відділи США.

Другою ділянкою — це пізнання і популяризація народної вбрання з різних частин України. Ілюстрований перегляд, що був розісланий Окружним Радам США у 1967 р. — тепер доповнено прозірками із різних строїв. Уперше побачать їх культ. освітні референтки Відділів на Конференціях впродовж 1970 р. Пізніш зможуть Окружні Ради висвітлювати їх по Відділах США чи в інших громадських станицях.

Оця діяльність Централі повинна знайти відзеркалення в Округах. Наш проект — створити в кожній Окр. Раді пересувну виставку нар. мистецтва — не здійснився до тепер. Правда появились спроби створити збірки ляльок у нар. строях. Це є гарний почин і його варто підтримати. Але потрібний також добрий виставковий матеріал. Бо в загальному виставки нар. мистецтва, що їх улаштовують по каледжах і фестивалях, не вдовольють нас щодо подачі і підбору матеріалів. Дуже бажано було б створити при кожній Окр. Раді Комісію Нар. Мистецтва, яка мусіла б припилну-

вати рівня і якості показів і вистав.

Це торкається також Вишиваних Вечерниць. Їх улаштовують на те, щоб якнайкраще примінити вишивку до сучасного вбрання. А в висліді дістаємо мало вибагливе застосування, де кількість вишивки переважає над якістю і вмінням. Потрібно ще багато освітньої праці в тому напрямку, щоб ця справа була належно поставлена.

Та видно вже признаки такого намагання. Недавня виставка нар. мистецтва у Музею в Ньюарку, проведена заходами Окр. Ради США, вказує на те, що ми розуміємо вагу доброго, документарно-чю показу нашої народної культури в американському світі. Також творення Гуртків „Наша Батьківщина“, — які збирали б в Округах предмети нар. мистецтва, вже починають здійснювати.

На кінці хочеться дещо сказати про зрозуміння наших Відділів у фінансовій підтримці нашого Музею. Маємо тепер 4 Добродіїв (100 дол. річної вкладки), 8 Опікунів (50 дол. річної вкладки) і 8 Прихильників (25 дол. річної вкладки). Це є певна підстава, на якій наш Музей Нар. Творчості може розвиватись. Однак це тільки початок його діяльності. Поза виданням каталогу, що тепер здійснюється, потрібно кращого устаткування та й постійної сили, яка дбала б про його вигляд.

Марія Ржепецька

Референтка нар. мистецтва
Гол. Управи

НАРОДНІ СТРОЇ НА ПРОЗІРКАХ

Комплет нар. вбрання, що його вислала Централія США Окружним Радам у 1967 році, доповнено світлинами строїв, що там бракували (Бойківщина і Полісся). Тепер цей перегляд обіймає всі частини України.

Заходами п-ні Лесі Різник, членки Музейного Комітету у Нью Йорку, вдалося виконати з усіх тих світлин прозірки. Вперше можна буде їх оглянути на Конференціях Культ.-Освітніх Референток, що будуть проведені цього року.

ФУНДАЦІЯ ім. Лесі і Петра
Ковалевих

при Союзі Українок Америки
пригадує про

ДРУГИЙ НАУКОВО- ІСТОРИЧНИЙ КОНКУРС

на історичну працю (монографія)
з реченцем: 31. грудня 1970 р.

Твори надсилати у трьох примірниках на адресу Централі Союзу
Українок Америки

КОНКУРС НА ІКОНУ

У 1969 р. Централія Союзу Українок Америки проголосила Конкурс на ікону св. Ольги для відзначення її 1000-них роковин. До Жюрі Конкурсу запрошено мистця Антона Малюцу, як голову і Мирославу Гординську, Меланію Милиянович, Ніну Січинську, Михайла Черешньовського, як членів.

Перший реченець Конкурсу, що був призначений на 15. грудня 1969 р. довелося продовжити з огляду на мисткинь, які проживають за границею. До другого реченця на 30. квітня 1970 р. напіло 12 творів. Подаємо їх тут поазбучно за псевдами їх авторок:

1. Віра, 2. Жижка, 3. К. О. Д., 4. Міка, 5. Мінеаполіс, 6. Небраска, 7. Огайо, 8. Ольга, 9. Слава, 10. Сян.

Незабаром буде скликане засідання Жюрі для розгляду надісланих праць. По проголошенні нагород Централія США плянує влаштувати виставку їх.

ТАБІР „СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ“

Курінь „Перші Стежі“ повідомляє, що цього року відбудеться на Вовчій Тропі від 15.—29. серпня ц. р. табір „Стежки Культури“.

Як звичайно, цей табір дає учасникам змогу — побіч звичайного пластування — познайомитися або дати проявити себе в ділянці літератури, образотворчого мистецтва, музики й журналістики. В програмі табору є доповіді, музичні і фільмові покази, лекції образотворчого мистецтва.

Зголошення треба надсилати до кінця травня на адресу: М. Гельбик, 20 Маршал Ст., Апт. 10 В, Ірвінгтон, Н. Дж. 07111.

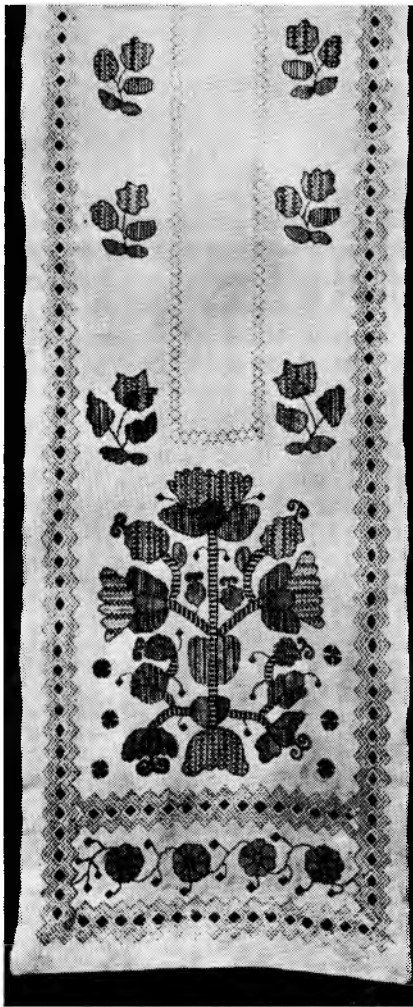
Чи ви вже вирівняли передплату
за „Наше Життя“?

НАШЕ ЖИТТЯ — ТРАВЕНЬ, 1970

Українські народні рушники

Рушники займають окреме важливе місце в українському народньому мистецтві. У першу чергу їх значення ужиткове: вони призначені для домашнього вжитку і хатніх потреб. Та важніше в них те, що вони мали значення обрядове і їх уживали для родинних обрядів і релігійного культу. Тому в українському народньому побуті витворилася окрема форма декоративних рушників, що служили для прикраси хати і обрядів. Цей звичай перенесено до церкви і прийнято в міських хатах.

Внаслідок того можемо поділи-

Вишиваний рушник із Полтавщини
Embroidered towel from Poltava
region in Ukraine

ти народні рушники на ужиткові й декоративні.

Рушники були ткані на ручних верстатах у більшості з льняної, ручно пряденої нитки. Це був той самий сирівець, що з нього ткали полотно, а яке в Україні було основним матеріалом для виготовлення одягу. Ручні ткацькі верстати були майже в кожній хаті, бо ткацтво було нашим давнім домашнім промислом.

Ужиткові рушники були ткані на довжину, а широкі на 40 до 50 см. Їх робили також із звичайного сільського полотна, розрізуючи його на дві половини.

Декоративні рушники були ткані з найкращих тонких ниток у відповідній до потреб довжині і ширині. Зразу на них було мало прикрас, але саме полотно було ткане у спеціальні зори (укісний взір, сосонки, квадратики) чи то чергували під час ткання нитку сіру і білу. Згодом почали прикрашувати рушники кольоровими смугами і для тієї цілі фарбували льняні нитки домашнім способом. З кінцем 19 ст. почали вживати для тієї цілі бавовняної пряжі, що її звали заполоччю.

Рушники належать до ткацької ділянки народнього виробництва, отже своїм виробом і прикрасами вони зближені до інших ткацьких виробів даної околиці, як скатертин, верет, наволочок, налавників, а головне — до тканих частин одягу. (Перші прикраси сорочок чи спідниць були ткані). У них були засадниче ті самі кольори і зближені до них узори тих тканих.

Коли хочемо розглянути декоративні народні рушники, то вони різнились від себе в різних частинах України. Їх можна поділити за походженням на такі типи:

1. Подніпров'я, де в більшості вживали рослинного орнаменту і пташок для декорації. Центром цього типу була Полтавщина, де вживали для вишивання червоної краски, часом із малою домішкою темносиньої або чорної. Подібно ткались рушники і в інших околицях Подніпров'я. Окрім тканих рушників були також вишивані

рушники окремими зорами і швами.

2. Полісся і півн. західні землі. Тут рушники ткані поперечними смугами або геометричними зорами червоної краски з поважною домішкою чорної (головно на Волині).

3. Поділля (східне) має ткані геометричні зори а їх основними красками є червона, чорна і жовта. Були тут і вишивані рушники низом і настилуванням.

4. Західна Україна (Львівщина, Тернопільщина, Покуття, Гуцульщина, Буковина) має виключно геометричні зори. Основним ко-

Тканий рушник із Чернігівщини
Woven towel from Chernihiv region
in Ukraine

У лютому 1970 р. розпочали ми нашу акцію ФОНДУ Укр. Церкви в Потребі, розіславши наші власні листи до Відділів США. На цей заклик гарно відгукнулись Відділи США. До тепер надіслали свої листи з пожертвами Відділи 16, 20, 24, 28, 33, 48, 51, 68, 74, 84, 87, 91, 98, і 105. Це дало нам змогу переслати суму 1,220 дол. на руки Їх Блаженства Кардинала Йосифа Сліпого.

Велика частина Відділів і поодинокі членки зложили пожертви через свої парохії. Та всеж сподіємось ще дальших пожертв на листи, що знаходяться у віданні Відділів США і завдяки їм буде видний вклад членства США на Фонд Укр. Церкви в Потребі.

льором є ярко-червоний з домішкою чорної, жовтої і більше краски.

5. Закарпаття. Тут уживали червоного, жовтого і чорного кольору.

З того виходить поділ декоративних рушників на дві частини. На Подніпров'ї вживають рослинних узорів, що комбіновані з геометричними (напр. зірки), а на зах. землях геометричних узорів.

Розміщення в зорів:

1. Подніпров'я: Головний мотив — це звичайно китиця квітів або дерево вміщене по обох кінцях рушника. Край рушника обводили вузькими узором (каймою) довокруги. Вільне поле було більш або менш прикрашене розкиненими мотивами. Це були дрібні квіти, галузи, пташки, виноград і інші.

2. Північно і південно-західні землі. Тут ткали геометричні зори поперечними смугами. Найширший взір був на кінцях рушника, вужчі смуги йшли до середини. Оці смуги не раз покривали цілий рушник, а не раз залишали по середині рушника вільне поле.

(Докінчення буде)

НОВІ ВИДАНИЯ

Докія Гуменна: Чотири сонця. Оповідання й новелі. Об'єднання Українських Письменників „Слово“, Нью Йорк, 1969, 1969. Ст. 246. Ціна 5 дол.

Збірка включає твори, написані між 1928 і 1946 роками, та за словами вступу охоплює час одного людського життя та кількох епох, що це одно людське життя мусіло в собі вмістити. Сприймаються ці епохи очима персонажів оповідань, у більшості молодих людей. Це надає оповіданням безпосередності, читач має змогу бачити ситуації „з нутра“. Особливо цікаві оповідання про тварин. Їхніми очима бачимо часте безглуздя людської поведінки.

Софія Парфанович: Люди і тварини. Оповідання і нариси. Редактор проф. д-р Василь Лев. Ілюстрації виконала Оксана Мошинська. Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Літературна Бібліотека, том 11. Нью Йорк, 1969. Ст. 244.

Оповідання на перший погляд написані про тварин, і то не лише тих, що ми зникли уважати домашніми. Пишеться тут і про диких ведмедів, гусей, вужів; і про комах, черепах, а навіть про рослини. Усі вони представлені реалістично, без персоніфікацій і вже зовсім без ідеалізування. Це приводить до враження, що читаємо про знаних нам людей, чи про пережиті ситуації. Тому то прочитавши книжку, ми залишаємось із враженням, що ми читали про людей, і довідались щось нового, або хоч побачили знайомі обставини в новому світі.

Ярослав Герус: Пригода снайпера, оповідання. Наша Батьківщина, Нью Йорк, 1968. Ст. 135. Ціна 3 дол.

Участь українців у війні першої половини 40-вих років лягла в основу оповідань збірки. Зустрічає-

ПЕРШИЙ КОНКУРС ПИСАНОК

Дня 12. квітня 1970 відкрито заходами Музею Нар. Творчости США виставку, получену з Конкурсом Писанок. Це відбулося в Укр. Інституті Америки, де є приміщений наш Музей.

На виставку прибуло чимале число зацікавлених. У вестібулї Інституту виложено в скляній габльоті писанки, що наспіли на Конкурс. Було приблизно 100 писанок від 21 учасниць. Вони походили здебільшого з околиць Нью Йорку і Філядельфії, хоч декілька надіслано поштою і з дальших околиць, а навіть із Канади. Біля кожної групки писанок (кожна учасниця Конкурсу внесла 6 штук) було її ім'я і прізвище на окремій карточці.

У сусідній залі Інституту влаштовано виставку писанок. На великому столі виложено писанки з різних частин України — Київщини, Полтавщини, Поділля, Полісся, Волині, Галичини, Гуцульщини, Бойківщини й Лемківщини. Біля писанки був напис не тільки з місцем походження, а й назвою писанки.

Виставку відкрила голова США Стефанія Пушкар, а про значення писанки говорила її заступниця Лідія Бурачинська. Слідувало ще пояснення писанок виставки й Конкурсу.

Виставка була відкрита до 3. травня ц. р., коли Жюрі винесло постанову про нагороди.

мо тут цивільних людей, охоплених катаклізмом війни, зустрічаємо вояків УПА і вояків Першої Дивізії УНА. Однак усі вони в першу чергу люди. Оповідання про них деякі трагічні, деякі описують події з гумором, трапляються і з еротичною закруткою. Усі написані легким стилем, і займаються не типами людей, чи стандартними ситуаціями, а людьми — окремими, індивідуальними. Це надає кожному оповіданню особливості й неповторності. ПЗО

Увага!

Культ.-освітні референтки!

Наше народне мистецтво допомагає нам здобувати приятелів при допомозі виставок і показів. Але його краса й багатство зобов'язують нас. Ми повинні його краще пізнати і вивчити, щоб усі наші виступи були на відповідному рівні.

В тій цілі будуть у кожній Ок. Раді огляди нар. вбрання і писанок на прозірках із відповідним текстом. Використаймо ці засоби у наших Відділах!

Марія Ржепецька
Референтка нар. мистецтва Гол. Управи

Материна ідея

Нарис

— Що це, знову готується якийсь новий протест? — стурбовано промовила Марія.

Вона згорнула тканину, на якій вишивала, поклала на стіл, і триовжно дивилася на хлопців.

У протилежнім кінці кімнати, на килимі, обіпершись на лікоть, лежав чорнявий, міцно збудований, з карими променистими очима хлопець — її син Петро. Він повільно, сторінка за сторінкою, перегортав книгу зі світлинами та життєписами видатних гокеїстів, розмовляючи з білявим, синьооким Іваном. Хлопці були ровесниками — обом було по шістнадцять років. Вони ходили до тієї самої школи і приятелювали від самого раннього дитинства.

— Так! — ентузіастично, в один голос, відповіли хлопці.

— Знову? — Та тільки ж недавно протестували проти війни у В'єтнамі!

Хлопці переглянулися. Петро, з ноткою жалю в голосі, промовив до матері:

— Ой, мамо, яка ти необізнана! Проти війни у В'єтнамі ми протестували весною. Хіба ж ти забула?

Марія не відповіла синові. Вона не забула. Був протест тоді. Були вони і пізніше.

Петрові хотілося припинити розмову з матір'ю на цю тему.

— Це безнадійно. Вона всеодно цих справ не зрозуміє — та, відчувши на собі, її, повний докору, погляд, йому стало якось ніяково і він, немов би, оправдуючись, продовжував: — То, восени, ми допомагали протестувати студентам університету проти застарілих методів навчання.

— Та ж цей протест був минулого року! — аж скрикнула схвильована Марія.

— Минулого року був протест за введення, — спокійно і рівно пролинув кімнатою голос Івана.

— Як же можна протестувати учням проти своїх учителів?! Як можна учням не підпорядковуватися своїм учителям?! Що ж із вас повиходить?! і, опанувавши себе, майже спокійно, додала: —

Я вже нічого не розумію що це таке робиться...

Хлопці це знали — бо ж інакше вона б цілком погоджувалася з ними.

— Це ж так само собою зрозуміло, що вже час відійти від методів навчання минулих століть — коли професор був авторитетом і джерелом знань. В наші часи професор мусить бути більше, ніж навчателю. Він мусить прислухатись до дискусій та опінії студентів — бути їх свідком. Так у наші часи повинно бути. Вони не можуть беззастережно вірити тим, що довели світ до такого стану, в якому він тепер перебуває і в якому, майже неможливо жити, — перебиваючи один одного, з почуттям повної віри у кожне промовлене слово, висловлювали свої міркування хлопці.

— Що ви маєте на увазі? — спитала Марія.

— Звичайно, що цивілізацію, техніку, і бездушність... Це тому молодь тікає від такого суспільства і йде в гіппі.

— Так що ви не задоволені цивілізацією й технікою?...

Дві пари очей — карих і синіх —, які не багато ще бачили й знали та в яких уже відчувалася, хоч ще не цілком певна, але, всеж, певність своєї расії, дивились на Марію.

— Поговорю сьогодні з твоєю матір'ю, Іване. Мабуть прийдеться піти вам назустріч і вилучити з щоденного вжитку, як на початок, хоч деякі знаряддя науки й техніки. Почнемо, звичайно, з телевізії, радіо...

— О, ні! Вони не мали цього на увазі. Вони хочуть життя без гіпокритства; життя, в якому є душа... Та, на жаль, і цей протест, як і попередній, не вдався. Ректор сказав, що якщо хтось бажає учбового закладу з прикметами, що їх студенти домагаються — хай собі і закладає такий — бо його університет має вже свої усталені традиції, які він вимагає підтримувати і шанувати кожного студента, що збирається у ньому навчатися.

І чи ж це не жах?! Чи ж це демократично?!

— А чи був хоч один ваш протест успішний?

— Ні... На жаль, ні! Це той світ, у якому вони живуть і проти якого протестують. Світ, який не рахується з іншими. Вони знають, що люди її генерації неспроможні зрозуміти їх, молодих. Вони знають, що вона проти протестів.

— Навпаки, — промовила Марія, прикувавши до себе своєю заувагою вкрай здивовані погляди хлопців. — Мені здається, що вам потрібно було б якнайскоріше підготувати ще один протест. Помітивши, що обличчя хлопців поволі прибирають скептичну міну, додала: — Говорю цілком серйозно.

Петро підвівся з килима і підійшов до матері. Він був певний, що вона жартує. Він знав, що його мати завжди була проти різних непорядків та колотнеч, вважаючи, що всі проблеми найкраще вирішувати спокійно, по-мирному, на розум. В його карих очах заграли тривожні іскорки. Він вагався — як zareагувати на материну мову: чи зразу дати їй знати, що він свідомий, що вона жартує, чи вислухати вже її до кінця?

— А що, як вона вирішила йти з духом часу? Буває ж, що і старші люди змінюють свої погляди, — і він, прийнявши, на всякий випадок, байдужу міну, пішов і сів біля Івана на канапі.

— Ми вже, мовляв, знаємо, який буде кінець. Адже всі думки батьків щодо дітей, незалежно від того як вони будуть висловлені напочатку, зводяться завжди до одного: Учітеся, будьте чемні. У наші часи...

— Отже, хлопці, це мав би бути великий, найбільший, протест, який будь-коли, чи будь-де був. Йому можна було б дати назву — „Протест проти протестів молоді“, чи „Останній протест молоді“ — це вже ви могли б вирішити самі.

На обличчя хлопців набігла тін розчарування. Іван узяв із підлоги книгу, яку тільки зовсім недав-

но перелистував його приятель і почав роздивлятися обкладинку. Петро, закинувши ноги на маленький столик, що стояв поруч, стукаючи пальцями по бильцю канапи, дивився на матір виразом: „далі і так все відомо“.

— На ваших лицах розчарування, хлопці, — перервала мовчанку Марія. — Даремне. А ось подумайте самі! Ви протестуєте з різних причин... А чи хоч один з ваших протестів був успішний?

— Ні, — ледь чуто, донеслося з канапи до Маріїних вух.

— Та це ж також одна з причин чого вони протестують! Може, найголовніша за всі! Вони протестують проти суспільства, яке не рахується з іншими! Яке не прислухається до інших!

— Помиляєтеся, хлопці, — говорила Марія, — коли думаєте, що суспільство не рахується з вами. Воно і прислухається до вас. Але ви хочете, щоб воно вас послухало і виконало всі ваші свідомі і несвідомі пропозиції, які „хтось“, хто не бажає вам, ані добра, ані щастя, підшиптує, щоб ви замість займатися здобуванням науки, знань, займалися справами, які ніколи не будуть мати у вас успіху. Цей „хтось“ хоче, щоб ви марнували свій час, який ви могли б присвятити всьому тому, що могло б вас зробити кращими і мудрішими людьми. Може, навіть, досконаліми — які б спробували після нас, старшої генерації, створити досконале суспільство. Бо... здається, всі ваші прагнення зводяться до цього, якщо не помиляюся.

Хлопці мовчали.

Марія ніколи не була добрим промовцем і здивувалась, що її мова до хлопців, в цей момент, скидалася на промову, якою вона була чомусь задоволена: чи тому, що в свою мову вклала свій біль і неспокій за речі, які давно вже хвилювали її душу? Може тому що хлопці мовчали? Це майже не траплялося. У них завжди на все були свої відповіді.

Очікуюче дивилася на них. Поміхнувшись сама до себе, додала: — От, створили б тоді таке суспільство проти якого ваші діти ніколи б не мали причин протестувати!

На актуальні теми

Як постав наш Відділ СУА?

На Окр. З'їздах відбулись у цьому році панелі молодечих Відділів, що накреслили становище молодого членства до біжучих завдань СУА. Подано по черзі кілька голосів.

Приїхала я в Америку в 1950 році. Вступила до школи, пішла на працю, а потім вийшла заміж. Під час усіх цих років та подій мені здавалося, що я непомітно вростаю в американський спосіб життя та думання. Поки я працювала, то фахово належала до певної групи людей і почувала себе на місці між ними. Коли ж у мене народилася дитина і я опинилася вдома, я раптово відчула, що якимось ніде у світі не належу. Я старалася знайомитися і зустрічатися з американськими сусідами, але, на жаль, не знаходила з ними спільних інтересів, не тому, що я гірша чи гірша від них, лиш тому, що я відмінна.

Дитина росла та з нею наростала дуже важна проблема: як виховати дитину в любові та пошані до України? А цю потребу я відчувала дуже гостро. І перед цією проблемою я розгубилася. Розуміла, що знаходжуся в прикрому стані, а саме — від одних відставала, а до других не пристала.

І коли п-ні Віра Кушнір запропонувала мені вступити до СУА, я пішла в цю жіночу організацією з надією, що буду належати до групи людей, яких буду розуміти та які зрозумі-

ють і мене. І дійсно, ставши членкою СУА, я відчула, що я мов та риба, що довго лежала на березі, на гарячому піску, нарешті була кинута у воду. Та хоча вода та подекуди була холодна, але все ж таки то була вода, „мокра вода“.

Я відчувала потребу перебувати в середовищі жінок, яке говорило, відчувало та мало подібні проблеми що й я!

І тому вважаю, що бажання належати до групи людей, які мають спільні інтереси, спільні проблеми, наприклад: бажання відірватися від рутини щоденної господарки, рости духово через виміну думок між собою, пізнавати самого себе, помагати потребуючим та плекати українські звичаї й українську культуру, було поштовхом до створення нашого Відділу.

Зорганізувавшись у 83 Відділ СУА в Нью Йорку, ми потратили перший рік нашої праці на пізнання себе, своїх сильних та слабих сторінок і зацікавленість наших членок.

Дальша мета нашої праці виразно окреслилася. Розуміючи, що сила та збереження кожної праці залежить від доросту, духово й фізично здорових дітей, ми поставили собі за завдання, на першому місці, шукати правильний підхід виховання наших дітей. Для цього треба було насамперед зайнятися самовихованням. Розумна мама — розумна дитина — це був наш клич.

Навчати себе ми запрошували лікарів, мистців, істориків, поетів, письменників, соціологів та інших, на нашу думку, вартісних людей.

Не забували і не забуваємо ми також і за потребуючих. Тут мета наша — допомогти по зможі всім потребуючим, що звертаються за допомогою до нашого Відділу.

Ми дбаємо також і за розривку для наших чоловіків і дітей. Для ближчого пізнання їх, ми влаштуємо кожного рік традиційну ялинку та вечірки для дорослих.

Говорячи з членками нашого Відділу про гуртування жінок у СУА, я винесла таке враження, що наша ор-

Хор 46 Відділу СУА „Чайка“ в Рочестері під орудою проф. Ірини Костинюк
UNWLA Branch 46 in Rochester, N. Y. organized choir "Chayka" with Orysia Kostyniuk, conductor

Будьмо вирозумілі

Бачу, що дискусія над родинною проблемою, чи мають батьки жити разом з одруженими дітьми, вже припинилась. Та мені хочеться, хоч спізнено, докинути до неї кілька слів. Говоритиму зі становища батьків тому, що не погоджуюся з категоричним твердження „Свекрухи“ (гл. ч. II, 1969 р.), яка вважає таке співжиття неказаним. Розгляньмося навколо. Чи бракує родин, які щасливо уживаються зі своїми дітьми на протязі років? І навпаки — чи мало є розсварених подруж, які й не пробували жити разом із батьками?

Тут доводиться пригадати, що між генераціями завжди були і вічно будуть великі розбіжності в поглядах,

ганізація допомогла їм відірватися від одноманітності щоденного життя, зробила їх певних себе, виховала в них самопошану, помогла їм розвинути приспані таланти, помагає їм молоді думати та зробила їх гордих за приналежність і походження з української нації.

Ніна Січинська

способі життя, думанні, модах і зацікавленнях, а також, що кожна людина відмінна від іншої, має свої позитивні й негативні риси, вихована в іншому середовищі й, нарешті, має свої сформовані погляди на життя і має право будувати його так, як їй підказує власний розум і сумління. Молоді люди прагнуть самостійності і незалежності, не люблять порад і зауважень. Їм тоді здається, що батьки вважають їх неповнолітніми. Вони воліють учитись на власних помилках, часто дошкульних і непоправних. Я в таких випадках пригадую свої власні помилки молодості і думаю, що їх у мій час не бракувало і — закусивши язика, чекаю, коли моєї поради спитають самі діти.

Головне, щоб ми, старші, не були по відношенні до своїх зятів і невісток тещами і свекрухами в найгіршому значенні цих слів. На протязі віків багато жартів і гіркої сатири склалося в народі й написано в літературі на адресу тещ і свекрух, як то „чорт тещу приніс“, „язик довгий, як у тещі“, „сварлива, як свекруха“,

„свекрусі сам чорт не догодить“ і багато інших. Думаю, що все це склалося не без підстави. Усе це відомо і нашим зятям, і невісткам, і не дивно, що вони, ще не знаючи нас, уже мають до нас упередження. Здобути признання і респект зятів і невісток нелегко. До них доводиться бути більш терпеливим і вирозумілим, ніж до рідних дітей, а дечого, що нам не подобається, просто не помічати. Рідко буває так, щоб наші діти обирали собі партнерів, які б відповідали нашим вимогам і уподобанням. Але треба пам'ятати, що це вони формують із ними своє життя, що це їх життєва дорога простелилась перед ними і ми тут повинні лиш допомагати, а не перешкоджати. Т е щ а

ВЕЧІР ЖІНОЧОГО ПЕРА

Дня 4. квітня 1970 р. 44 Відділ СУА у Філадельфії провів огляд творів жінок-письменниць, що вийшли в рр. 1965-68. Вечір відкрила п-ні Олена Коровицька, містогорова, огляд прозових творів подала п-ні Галина Царинник, а збірок поезії п-ні Анна Максимович. Слідувало мистецьке читання уривків у виконанні молоді.

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Свобода і рівноправність

Останніми часами широкого розголосу набрав скрайне революційний „рух за визволення жінки“. Змагання за зрівняння жінок із мужчинами у їхніх правах не є нічого нового. У двадцятому столітті жінки вибороли собі права, про які не сміли навіть мріяти їхні попередниці. Усякі професії і кар'єри сьогодні відкриті для жінки, домашня праця, головна у західних країнах, змеханізована і вимагає лише мінімум зусиль і часу. У великій мірі це стало благословенням для жінок нашої генерації, даючи нам можливість розвинути свою індивідуальність без традиційних обмежень господарських і кухонних справ. „Рух за визволення жінки“ іде далі. Його пропоненти хочуть звільнити жінку з тягару не лиш домашньої праці, але і родження дітей, та вивести її з дому. Вони кидають клич, що жінка має право вповні розпоряджати не лиш своїм розумом, але і своїм тілом, тому що вагітність і материнство обмежують її особисту свободу і не дозволяють їй досягнути повного, духового розвитку.

На нашу думку, роля жінки ніколи не зводилася до ролі лише господині, яка дбає про те, щоб було на час з'їсти, та щоб була чиста одежа для родини. Таку працю може виконати у великій мірі машина. Роля жінки і матері не є навіть привести на світ дітей. Наша приповідка каже, що не та мати що життя дала, а та що виховала. У цьому не може нас заступити ніяка машина, може нас заступити тільки інша особа. Змалку діти і молодь потребують любові і авторитету. Не команди чи насилля гуртожитків, а особистого авторитету, що його здобувається працею над дітьми і прикладом. Найбільше природний цей авторитет у батьків, а головна в матері. Якщо вона собі його не здобуде, з якихнебудь причин, мусить погодитися з фактом, що дитина буде пробувати найти його деінде. І в тому найбільша небезпека „ви-

зволення жінки“. Чи здобуваючи собі „свободу“ — ми готові зректися місця любові і авторитету для наших дітей і для цілого молодшого покоління? Якщо так, кому ми його передамо?

Не виступаємо проти зрівняння жінок у правах із мужчинами, але мусимо звернути увагу на небезпеки, які грозять їй, коли вона старається позбутися „своїх тягарів“. Не вважаємо також, що доцільно жінку обмежувати у її особистому розвитку та рості її духових надбань. Хочемо лиш звернути увагу, що цей ріст можна досягнути не лиш у професійному значенні. Він може бути далеко ширший і глибший саме тоді, коли жінка виконує свою традиційну ролю матері-виховниці.

У стремлінні до зрівняння чи прав обох полів втрачаємо тоді, коли жінка відчуває натиск шукати праці чи „можливості росту“ поза хатою і на цьому терпить її родина. Не забуваймо, що саме нам, жінкам, дана відповідальність передати надбання людського роду наступному поколінню. Ця роля аж ніяк не допускає обмеження нашого особистого росту. Нам до поміч стоїть уся виховна система — від садочків аж до університетів. Ця система готова передати дітям чи молоді надбання науки й цивілізації, але культурні надбання не передаються в школах, вони плетяться в атмосфері родинного круга. А починаються у матері на колінах.

МЗО

Розмова з мамою

Мої діти пробують нас переконати, щоб дозволити їм піти до заробіткової праці цього літа. Вони твердять, що вже вирости з таборів і не бачуть там нічого, що могло б їх захопити, чи навіть задовольнити. Я вважаю, що їм місце в таборі, але мушу признатись, що додатковий заробіток нам не завадив би. Чи не вважаєте, що вистачить дітям, коли поїдуть із нами на вакації?

Перше всього, перевірте, чи вік Ваших дітей дозволяє їм легально працювати, і які обмеження існують щодо їхніх заробітків. А далі візьміть до уваги загальне здоров'я Ваших дітей. Чи справді вони настільки дорослі й сильні фізично й нервово, що зможуть повернутись до школи після тижня-двох вакацій? Врешті варто б проаналізувати, чому вони хочуть іти до праці. Чи справді Ваша родина потребує цих грошей, що вони будуть у стані заробити? Чи вони хочуть працювати тільки тому, щоб досягнути певний статус у Ваших очах, чи в очах своїх однолітків? З Вашого питання видно, що Ваші діти відбули вже не один табір. Подумайте, чи може не хочуть вони прямо змінити місце побуту своїх вакацій? У такому випадку чи не варто було б змінити місце їхнього таборування, чи навіть рід табору — скажім на мандрівний, чи спеціальний.

Працювати будуть вони більшість свого життя, а час таборування і молодости дуже короткий. Його не варто вкорочувати заради заробітку, тим більше, що він не може бути дуже значним. Все таки в таборі дитина має товариство своїх однолітків, що не все є запевнене, коли йде до праці, і має опіку, а в доростаючій віці це багато значить. Врешті — самопочуття дитини, що вона доростає і може собі дати раду з відповідальностями. Чи не варто у молоді плекати почуття відповідальності за табори, де вони проводили свої вакації? Тепер, коли вони підросли, можуть перебрати деякі функції в таборах. Очевидна річ — пости виховників вимагають попередньої підготовки, але чи це не є найкращим заходом виробити почуття відповідальності? Наша думка є, що час літа молоді повинна старатися перевести в природі, серед свого товариства, у відповідній атмосфері — атмосфері відпруження, радості та гри. Час заробітків і відповідальностей, життя в нервовому напруженні не повинні бути місцем підготовки молоді до нового шкільного року. Туди вони дійдуть у свій час, а Вам напевно подякують за радісну молодість, хоч може тепер і бунтуються.

Мушка

Коли в Вашій місцевості немає Відділу СУА, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

У розмові з фундаторкою

З нагоди ювілею Літ. Мистецького Клубу у Філядельфії прибула сюди відома громадська діячка Маруся Бек. Це дало підставу до зустрічі й розмови. Адже в'яжуть нас спільні громадські інтереси — Маруся Бек була активною Союзницею і в заранні своєї громадської кар'єри причинилась до розвитку нашої організації. А тепер уфундувала єдину жіночу літературну нагороду при Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Вже 11 років ці Літ. Конкурси заохочують жінок-письменниць до більшої творчості.

Тому й приємно було нам удвох із д-р Наталею Пазуняк, секретаркою СФУЖО, відвідати Марусю Бек у гостинному домі п-ва Луцьких, де вона спинилась. Її висока постать така ж струнка, а обличчя привітне, як було колись. Не видно вже напруження, що їй мусіла коштувати виборча кампанія. Наша розмова починається від того.

— Це були дійсно напружені дні, признає Маруся Бек. — Після 20 років праці в Міській Раді та численних виборчих кампаній, що я перейшла, ця вимагала найбільше сил і уваги. Але це було кінцевим завершенням мого шляху. Адже колись добилась місця в Міській Раді, як перша жінка, великим і поновним зусиллям. Та праця полонила всі мої сили і круг моїх зацікавлень поширювався. Маючи стільки досвіду і такий вклад у розбудову міста — я вважала, що можу й повинна сягнути за найвищим постом в його управі. Тому й відважилась кандидувати на посади. Я вірила у свої сили і своїх виборців.

— Виборча кампанія переконала мене в тому, що я добре зробила. Кажете, що це був сміливий крок? Але ж колись треба було жінці відважитись на нього. Подібно, як у 40-вих рр., коли я стала кандидувати на раду міста — це здавалось тоді неймовірним. І я перемогла неохоту й пересуди. Так і тепер. Правда, я не можу кандидувати вдруге — проте з мого „сміливого“ кроку скористають

інші жінки. Та й мені особисто ця кампанія дала багато. Я пізнала свого виборця зблизька, відчула його вдячність, зрозуміла, що він цінить мою працю.

Пригадуємо різні моменти з кампанії. У тій напруженій боротьбі вискакували не раз приємні хвилини пропагандивних затій, як „бригада з мітлами“ Марусі Бек, що завзято чистила місто від зловживань. Безумовно було більше таких удалих помислів. Але в висліді заважили інші сили, що старались розбити голоси. Та й упередження до жінки відограло неостанню роль.

Наша розмова переходить на теперішній Рух Визволення (Women's Liberation Movement), що його так голосно те-

пер проводять певні жіночі угруповання. На думку Марусі Бек цей рух має певне оправдання на шляху амер. жінки до рівноправності. Однак спосіб, в який його переводять, не свідчить про обдуманий плян на дальшу мету. Засоби боротьби за свої права жінки запозичили в теперішніх крайніх елементах і йдуть ними до цілі. Чи вдасться досягнути щось поза хвилими здобутками — можна сумніватися.

Питаємось про пляни нашої громадської діячки на майбутнє.

— Ще не маю окреслених. Відпочивши по виборчій кампанії я стала впорядковувати свій архів і це й досі не закінчила того. Тут і там мене запрошують із виступами і до них теж треба приготу-

З нагоди побуту в Дітройті, ред. Лідія Бурачинська відвідала Марусю Бек. Обговорено Збірник Літ. Конкурсів СФУЖО.

Miss Mary Beck, Detroit Councilwoman (right) with Mrs. Lydia Burachynska, UNWLA Vice-President

Знов можемо подати прізвиська одиниць, що подбали про передплату нашого журналу для старших самітніх жінок в Європі. Це для них велика розвага, коли можуть слідувати за подіями в жіночому світі.

П-ні Анна Вояковська з Брукліну оплачує таку передплату ще від 1963 року і тепер поновила її. 91 Відділ США з Бетлегему вже вдруге уфундував її цього року. Вперше уфундували передплату журналу пп. Ніна Лощенко з Парми, Огайо, Ярослава Лушпинська з Реґо Парку, Н. Й., Наталія Баланчук із Шикаґо, і М. Б. Копецька з Вейн, Н. Дж.

Щира дяка за те!

ватись. Така передишка по напруженій 20-річній праці — дуже бажана — повірте мені!

Ми теж переконані в тому. Тим більше, що й у нас певні справи до фундаторки Літ. Конкурсів СФУ-ЖО. Бо не тільки Літ. Конкурси слід обговорити — а Маруся Бек цікавиться різними подробицями їх —, з ініціативи і заходами Марусі Бек підготовляється Збірник Літ. Конкурсів СФУЖО.

Удвох із д-р Н. Пазуник реферуємо це. Вже є готовий плян Збірника, що повинен подати двадцять нагороджених чи відзначених творів або уривків із них. Разом із ними увійдуть до Збірника двадцять авторок, себто їх життєписи і світліни. Це буде свого роду перегляд сучасного жіночого пера. При чому спеціально згадаємо тих, що їх заохотив до творчости наш Конкурс. Є вже кілька їх, що увійшли в нашу літературу.

Наша розмова кінчається, бо на Марусю Бек чекають наші мистці. Вони теж раді поговорити з нею, як опікункою першої й одинокої загальної образотворчої виставки, що відбулася в 1963 р. у Дітройті. Це був справді імпазантний показ нашої культури у великому американському місті. Від того часу вже не вдалося щось подібного влаштувати.

Прощаємось із цією жінкою, що є громадсько-політичним діячем, а рівночасно приятелем і меценатом українського мистецтва. Як гарно, що вона вміє це в собі сполучити!

Л. Бура

Новинки з Централі

Дня 12. квітня 1970 р. відбулась перша Конференція Культ. Освітніх Референток у Ютіці, округи Рочестеру. Головну доповідь на тему „Засяг праці культ. освітньої референтки“ зладила п-ні Наталія Чапленко, культ. освітня референтка Гол. Управи. На тему „Народній стрій у праці США“ говорила д-р Євгена Єржківська, культ. освітня референтка Округи. Слідував панель референток Відділів, що обговорив можливість культ. освітньої праці в майбутньому.

У днях 5. і 12. квітня ц. р. відбулись Окружні З'їзди в Ютіці і Ньюарку. Головою Окр. Ради США в Ньюарку вибрано п-ні Ірину Кіндрачук, довголітню членку Управи. Централю репрезентувала п-ні Стефанія Пушкар, голова. Головою Окр. Ради США Рочестеру перевибрано п-ні Марію Когутяк. Централю репрезентувала п-ні Наталія Чапленко, культ. освітня референтка Гол. Управи.

Музей Нар. Творчости США, що приміщений в Укр. Інституті Америки у Нью Йорку, влаштував від 19. квітня до 3. травня 1970 р. Першу Виставку і Конкурс Писанок. Жюрі Конкурсу у складі — Іза Боярська, Лідія Бурачинська і проф. Дем'ян Горняткевич відбуло 10 травня вирішну парад у призначення.

Дня 17. квітня відбулися в Нью Йорку річні збори Американської Конференції Іміграції і Громадянства (American Immigration and Citizenship Conference). У ній взяла участь п-ні Стефанія Пушкар, голова США, яка рівночасно репрезентувала Національну Раду Жінок Америки, як її референтка міграції. Конференція мала на меті подати до загального відомої зміни, що зайшли в американському іміграційному законодавстві.

НАШІ ПОБАЖАННЯ

3 нагоди 25-ліття з дня вінчання п-ва Леонтини і Григорія Галяженків пересилає найсердечніший привіт

63 Відділ США ім. Софії Русової в Дітройті

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

В останньому часі наспіли цінні пожертви до Музею Нар. Творчости США, що приміщений в Укр. Інституті Америки в Нью Йорку.

П-ні д-р Тетяна Цісік із Філядельфії подарувала добре збережену жіночу „куртину“ з білого сукна. Цей багато вишитий жіночий кабат походить із с. Пуків коло Рогатина. Таких зразків жіночого вбрання з центр. Галичини є вже обмаль. Тому подамо незабаром світліну цього експонату. Д-р Т. Цісік є членкою 90 Відділу США у Філядельфії.

П-ні Ірина Михайлина Бачинська з Нортгемптон подарувала оригінальну плахту з Полтавщини. Це родинна пам'ятка, бо вона одержала її в подарунку від своєї тітки Л. Луцької, коли та повернулася із подорожі до Києва за 2-гої світової війни. П-ні Бачинська є членкою 91 Відділу США в Бетлегемі, Па.

Щиро дякуємо обом жертводавцям за цінні подарунки!

Не тільки пожертви цінних предметів отримує Музей Нар. Творчости, але й поважні грошові датки. Одним із таких можна згадати пожертву п-ні Олени Волошин із Нью Йорку в сумі 100 дол. П-ні О. Волошин, б. вчителька музики, членка 1 Відділу США, виявила зрозуміння для цієї нашої культурної станиці і підтримала її своїм вкладом. Щира дяка за те!

ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ У ЮГОСЛАВІЇ

В акції допомоги нашим братам, що потерпіли від землетрусу в Югославії, розпочався новий етап. Після поїздки д-ра Володимира Галана до Београду — усійнено можливість постійного представництва ЗУАДКомітету в Бая Луці, осередку тамошнього українського поселення. Представницею ЗУАДКомітету йменовано інж. Оксану Дучимінську з Мюнхену.

Намаганням нашого представництва в Боснії буде побудова двох шкіл у Дев'ятині й Лішні та дитячого літнього табору в Прняворі. Окрім цього основного завдання ЗУАДКомітет поробив кроки для наладнання медичної допомоги спільно з організацією КАРЕ.

Як бачимо — завдання поважне. Після висилки одягу, що перейшла так успішно, тепер розпочалась грошова збірка на вище згадану ціль. Відділи США, що дістали листи ЗУАДКомітету, вже надіслали їх.

НАШІ СВІТЛИЧКИ

Б.Д.

Редагує Виховна Референтура СУА

Деякі проблеми Світличок СУА

Світлички СУА є добрими осередками для наших малят. Вони дають змогу дітям бавитися та зживатися при грі, співі і т.п. Вони також дають дитині підставу релігійного та національного виховання. Однак є певні недоліки, що їх треба направити, якщо ми хочемо, щоб наші Світлички дорівнювали високому рівневі кращих американських садків. Наприклад: часто Світлички є переповнені і тому немає відповідної опіки, бракує відповідних матеріалів і приладдя що до якості й кількості. Також знаходимо часто високий відсоток англомовних дітей. Нас, молодих матерів, турбують ці проблеми, ми хотіли б, щоб наші діти скористали зі Світлички якнайбільше.

Проаналізуємо ті недотягнення. В великій мірі брак відповідної організації та підготовки є безпосередньою причиною. Наприклад: вписи відбуваються часто в перший день зайнять. Немає означеного речення на вплати, реклами майже немає. Наслідок цього — це провізоричне ведення праці — ми не знаємо скільки буде дітей, який їх вік, чи володіють українською мовою, чи тільки розуміють, чи виключно користуються англійською.

Щоб запобігти тим труднощам — треба заздалегідь (шість місяців принаймні) оголошувати вписи до Світлички (в кращих американських т. зв. кооперативних садках треба вписувати дитину 2-3 роки наперед, щоб заповнити їй місце). Підчас цієї реклами (кампанії) треба подати точні дані, вигоди, та пояснити їх батькам. (Всі ці деталі є подані в інструкції СУА — „Як організувати Світличку). Пояснити konieczність лікарської перевірки для дітей, матерів (якщо будуть дижурити) і очевидно вчительки. Це треба зробити для безпеки кожної дитини проти заразливих недуг. Треба також устійни-

ти вплати, закупити відповідні посібники тощо.

Коли маємо точні дані щодо стану дітей — то відповідно до тих даних можна запланувати програму. Особливо треба зважати на відсоток дітей, що не знають української мови, бо це творить проблему для збереження виключно української мови у Світличці. Там де є велике число таких дітей, що не знають української мови, слід зорганізувати окрему класу де можна б примінити засади т. зв. авді-візуального підходу навчання мови при допомозі образків та платівок. Батькам тих дітей піддати українські дитячі платівки, щоб діти вдома вслухувались у мову кожного дня.

З цими кількома проектами є получені певного роду проблеми, з якими треба числитися і в кожному випадку вирішити — котрий вихід зі справи буде кращий. Однак думаю, що по відповіднім виясненні усіх справ, ведення Світлички на тому скористає. Коли підтягнемо рівень Світличок, то батьки будуть посилати дітей. Проблема з англомовними дітьми, це делікатна справа — ми хочемо їх притягнути до українського середовища, однак не хочемо — вживаючи двох мов, міняти засадничої мети Світлички. Мусимо також бути приготованні на нерозуміння важливості уживання української мови у деяких батьків. Щодо дижурів матерів, то учителька мусить вести програму, а матері мають бути тільки, як допоміжні сили.

У розв'язанні проблем, слід пам'ятати про ціль наших Світличок — дати дитині українське середовище, де вона здобуває основне знання, релігійне і національне виховання, та змогу зживатися з українськими дітьми.

Віра Андрушків

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ПОСТАНОВИ

Міжокружна Виховна Конференція Союзу Українок Америки — Округ Дітройт й Шикаго, яка відбулася в Дітройті в суботу, 21. лютого 1970 р., в присутності Управ Окружних Рад, Екзекутиви СУА, Учительок Світличок, Учителів і Представників Рідної Школи, Виховниць, членок СУА і гостей, заслухавши доповідей і дискусії, звертається до українських батьків із закликом:

1. Присвятити належну увагу справі дошкільного виховання.

2. Закликає Відділи СУА поширити сітку Світличок, використовуючи всі можливі організаційні засоби.

3. Апелює до українських матерів, щоб у своїх місцевостях допомогли Відділам СУА у творенні й веденні українських Світличок.

4. Звертається до Виховних Референтур Окружних Рад, щоб у співпраці з Осередком Дошкілья ЗСА дбали за піднесення рівня Світличок під оглядом методичним, педагогічним і адміністративним, зокрема перевели курси Учительок Дошкілья, та виховні семінари для матерів.

5. Ідучи назустріч великим вимогам достатнього вивінування Світличок, Конференція вважає за потрібне створення сильної фінансової бази дошкільних установ і тому просить членство СУА піддержати Виховний Фонд СУА, а все громадянство Фонд Рідношкільний.

Дітройт, 21. лютого 1970 р.

Замовляйте складанку

„УКРАЇНЬСКА ХАТА“

„ГАГІЛКИ“

по 2.00 дол.

OSVITA, 947 Meetinghouse Rd.
Rydal, Pa. 19046

Виховна Референтура СУА приготує видання співаника для вжитку Світличок. Дуже просимо вчительок, що ведуть Світлички, поділитися з нами матеріалом, який вони вживають. Ми хотіли б, щоб співаник на правду був гарно виданий та мав добре дібраний матеріал. Просимо вживані пісеньки присилати разом із нотами на адресу виховної референтки СУА Олени Климшин:

Olena Klymyshyn

2680 Neibel Ave.

Hamtramck, Mich. 48212.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ШИКАГО, ІЛЛ.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 20. листопада 1969 р. відійшла у вічність у 75-тому році життя наша довголітня членка бл. **Анна Демко** родом Саган. Народилася в селі Мацьковичах біля Перемишля, до Америки прибула у 1912 р. і вневдовзі вийшла заміж за Василя Демка. До нашого Відділу вступила в 1932

Бл. п. Анна Демко

Late Anna Demko, member of Branch 36 in Chicago, Ill.

р. і була активною і жертвенною членкою.

Похорон відбувся 24. листопада 1969 р. із Церкви Різдва Прч. Діви Марії при численній участі членок, рідні і приятелів. Покійна полишила у смутку дочку Марію Стеблик, синів Стенлі і Володимира, 10 внуків і свояків в Україні.

**Управа 36 Відділу СУА
у Шикаго**

БРУКЛИН, Н. Й.

З великим жалем повідомляємо членство СУА, що 1. березня 1970 р. відійшла у вічність бл. п. **Анна Корбило**, проживши 74 роки. Вона народилася у 1896 р. у с. Потятичі, пов. Городок. Приїхала до Америки в 1913 р., а до нашого Відділу вступила у 1935 р.

Покинула у глибокому смутку

Для нашого журналу

Управи Відділів повинні подбати про те, щоб кожна новоприєднана членка стала передплатницею нашого журналу. Такою є ухвала нашої Конвенції і її ми повинні дотримуватись. Та й дійсно, чи може членка СУА пізнати свою організацію, коли не читає її журналу? Тут знайде для себе не тільки корисну інформацію, але й культурну розвагу і практичні поради.

Про те пам'ятають членки Управ і наші прихильниці. В останньому часі придбали ряд передплатниць, що їх список тут подаємо.

Святослава Барусевич, Кергонксон (89 Відд.)	1	Галина Магмет, Елізабет (45 Відд.)	1
Дарія Балазюк, Бетлегем (91 В.)	3	Ольга Макар, Дітройт (63 Відд.)	1
Люба Боднар, Клівленд	1	Марія Полянська, С. Орендж (86 В.)	1
С. Чорнодольська, Бронкс (82 В.)	1	Ніна Панчак, Клівленд (33 Відд.)	1
Галина Гаврилюк, Джерзі Сіті	1	Марія Ржепецька, Нью Йорк (64 В.)	1
Стефанія Гуменюк, Нью Йорк	1	Люба Шеремета, Шикаго (22 Відд.)	1
Анна Кумферт, Джерзі Сіті	1	Марія Сваричевська, Ланг Айленд Сіті	1
Марія Кормелюк, Сілвер Спрінгс (78 Відд.)	5	Ірина Шмігель, Рочестер (47 В.)	1
Ольга Курчак, Іст Медов (103 В.)	1	Неоніля Ващинська, Вестчестер	1
Ірина Куровицька, Нью Йорк (83 В.)	2	Дана Вонторська, Філядельфія (10)	1
Олена Лиско, Бронкс (82 Відд.)	1	Ярослава Зарицька, Бруклін (21 В.)	1
		Віра Зобнів, Торонто	2

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

чоловіка Юрія, дочку, сина і четверо внуків. Похорон відбувся 4. березня з Церкви св. Духа у Брукліні.

Спи, дорога Союзяно, нехай земля прибраної батьківщини буде Тобі легкою!

**Управа 21 Відділу СУА
у Брукліні**

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 5 лютого 1970 р. упокоїлася в Бозі членка 41 і 48 Відділу бл. п. **Михайлина Шагала**, з першого подружжя Думанська, з роду Обрусник. Вона прибула до Америки, як молода вдова зі с. Бровари, пов. Бучач у 1912 р. Тут одружилась удруге з удівцем Григорієм Шагалою, батьком двох дочок, для яких стала доброю матір'ю. Окрім них виховала ще своїх трое дітей. Належала до членок-основниць 48 Відділу СУА, була працювитою і радо жертвувала на потреби громади. У 1935-36 рр. була головою Відділу, а потім вибрано її почесною головою. Рівночасно належала до 41 Відділу СУА.

Бл. п. Михайлина Шагала прожила 87 літ. Останні роки була вдовою. Полишила у смутку п'ятеро дітей — Розалію Ваврів, Олену Крейг, Франю Шегду, Емілія і Григорія Шагалів, трьох внуків і прав-

нука. В Україні полишила сина з першого подружжя, двох внуків і правнуків.

Похоронено бл. п. Михайлину Шагалу з церкви Царя-Христа при численній участі родини, членок СУА, приятелів і знайомих на цвинтар у Факс Чейзі. Замість квітів на могилу членки 48 Відділу склали пожертву на Службу Божу.

З покійною відійшла тиха, скромна, працювита та надіве вірна українському народові Союзянка.

**Управи 41 і 48 Відділів СУА
у Філядельфії**

СТЕЙТЕН АЙЛЕНД, Н. Й.

З жалем повідомляємо членство СУА, що 21. грудня 1969 р. відійшла у вічність **Ольга Баганська**, членка нашого недавно заснованого Відділу СУА.

**Управа 105 Відділу СУА
Стейтен Айленд, Н. Й.**

Замовляйте збірнички

ЗОЛОТЕ ПАВУТИННЯ

СРІБНА ЗІРКА

Впорядкувала **М. Юркевич**

— Ціна 50 ц. —

Замовляти в Централі СУА

Вісті з Централі

Місяці травень і червень присвячені народньому мистецтву в нашій організації. Хоч різні наші виступи — виставки чи покази писанок — відбуваються впродовж цілого року, проте в тому часі треба було б перевірити наші можливості. Все ще маємо змогу показати скарби нашого нар. мистецтва в особливій формі. Так проведено Перший Конкурс Писанок і Виставку їх у Музею Нар. Творчості США в Нью Йорку.

Щораз частіші виступи перед американським світом вимагають перевірки. Чи подаємо справді на виставках відповідні речі? Чи влаштуємо ці виставки доступно і переглядно? Над цим треба би застановитися. Тому треба змагати до встановлення референтури нар. мистецтва при Окр. Раді США. При ній можна би створити Комісію, що допомагала б оформлювати виставки нар. мистецтва.

Дня 8. квітня 1970 р. заснувався у Сиракузах новий молодечий Відділ США з пор. числом 85. До Відділу вступило 19 молодих жінок із місцевої громади. Вітаємо нову голову п-ні Оксану Федорович і бажаємо їй та всім членкам успіху у дальшій праці!

Виявилось, що не всі Відділи США виповнили податкові декларації за 1969 р. Така декларація обов'язує тепер всі не-прибуткові організації і тому ми розіслали їх удруге з відповідними вказівками. Прохаємо негайно виповнити їх і переслати до централі податкового уряду у Філадельфії. Копію декларації, на якій є податкове число Відділу, треба зберігати в його паперах.

Розсилаємо Відділам зразок інформаційної летючки про українське народне мистецтво, що її видала Окр. Рада США у Ньюарку з нагоди виставки у місцевому Музею. Текст летючки може послужити для інформацій американської преси на цю тему. З нагоди виставок чи показів можна якусь кількість цих летючок замовити в Централі США.

НАШЕ ЖИТТЯ — ТРАВЕНЬ, 1970

Черговою Окружною Радою, що подала нам списки новоприєднаних членок у своїх Відділах — є Окружна Рада США в Рочестері. Ше не всі Відділи їх подали і їх привітаємо щойно восени, коли зможемо подати всіх додатково зголошених членок із усіх Округ. А тепер вітаємо тих, що наспіли:

34 ВІДДІЛ США, КОГОВЗ:

Іванна Цюлько

46 ВІДДІЛ США, РОЧЕСТЕР:

Анна Івасів

Люба Коченко

Валентина Макогін

47 ВІДДІЛ США, РОЧЕСТЕР:

Емма Адамчук

Ольга Афтанас

Василина Бабій

Марія Бадинська

Марія Вдовичин

Марія Гейзлер

Анна Дяченко

Ольга Корчинська

Євгенія Куціль

Марія Лещинин

Марія Лілак

Татяанна Мотика

Марія Осадців

Софія Саламаха

Емілія Сімоні

Анна Сорохтей

Галина Стернюк

Анна Старишак

Теодора Шило

Катерина Щур

49 ВІДДІЛ США, БОФАЛО:

Анна Яцишин

57 ВІДДІЛ США, ЮТІКА:

Наталка Герець

Павлина Маркевич

97 ВІДДІЛ США, БОФАЛО:

Тамара Андріюк

Христина Бейгер

Марія Грега

Ірина Гнатик

Олена Коритник

99 ВІДДІЛ США, ВОТЕРВЛІТ:

Іванна Бучак

Стефанія Нарольська

ЕКЗЕКУТИВА США

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. П. Парашак, стриянки нашої голови п-ні Марії Корчевої та однієї з хресних матерів нашого Відділу, складаємо одну передплату для бабусі

91 Відділ США ім. Олени Кислевської в Бетлегемі

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу дорогої приятельки молодих літ бл. п. Іванни Левицької, що померла 22. лютого 1970 р. у Львові, складаю 15 дол. на Виховний Фонд США. Вічна їй пам'ять!

Стефанія Савицька, Філадельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Василя Сокологорського складаю 5 дол. на Фонд Бабусі

Ксеня Добрянська
Стоктон, Каліф.

В ПАМ'ЯТЬ мого покійного чоловіка адвоката В. Кузьми складаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Катерина Кузьма, Ньюарк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Ольги з Бачинських Яцкової, вдови по о. радникові Апост. Екзархату у Франції, складає 5 дол. на Орг. Фонд СФУЖО

Ольга Сохан
членка 71 Відділу США
в Джерзі Сіті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. радника Михайла Гарасевича складають 5 дол. на Фонд Церкви в Потребі

Ольга і Юліан Муссаковські
Ньюарк, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Миколи Кривопуска жертвую 5 дол. на Фонд потерпілих від землетрусу, а родині Покійного висловлюю шире співчуття

Ольга Муссаковська, Ньюарк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ростислави Темницької складаю 10 дол. на Фонд Мати й Дитина

Марія Вачків, Юніон, Н. Дж.

Три громадській роботі

ШИКАГО, ІЛЛ. Окружний З'їзд

Дата: 28. грудня 1969 р.

З'їзд відкрила голова Окр. Ради п-ні Любослава Шандра. Вона привітала присутніх і попросила вшанувати пам'ять голови Контр. Комісії бл. п. Марії Хрептовської, яка ненадіжно відійшла у вічність.

Президія: п-ні Марія Юзефович, голова, п-ні Олена Турула, секретарка.

Комісії: пп. Оріся Дурбак, Ірина Кузик, Наталія Шуя — Комісія Ухвал, пп. Ліна Басюк, Лариса В'юн, Марія Родак — Верифікаційна.

Діяльність Округи:

а) Організаційна: У склад Округи входять 9 Відділів, в яких є згуртованих 300 членок. У лютому 1969 р. відбулись у Манстері, Інд., основні збори 102 Відділу СУА. Орг. референтура підготувляла заложення в Шикаго двомовного Відділу.

Окружна Рада має домівку, яка є власністю всіх Відділів Округи. Місячну оплату комірною покривають по 20 дол. Окр. Рада, 22 і 29 Відділи.

Окр. Рада вдержувала тісний контакт із Відділами. Його підставою була кожноразова участь голов Відділів у зборах Окр. Ради. Окрім того зв'язок скріплював Бюлетень Окр. Ради, що появився двічі у звітному часі. Він виходив друком, а кошти його покривали оголошення.

Зв'язок із Централєю Окр. Рада вдержувала письмовий і телефонічний. Дня 22. листопада 1969 р. відбулась нарада Окр. Ради з головою Централі п-ні С. Пушкар. Обговорено всі біжучі справи нашого громадсько-політичного життя й становище СУА до них. 29 Відділ СУА був господарем того Вечора і прийняв усіх перекускою.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Дня 27. квітня 1969 р. влаштовано 20-ліття СФУЖО, що вже було зрефероване в нашому журналі. В днях 6.—8. травня влаштовано виставку нар. мистецтва на Конвенції Іллиноїської Федерації Жін. Клюбів. Улаштування виставки доручено 84 Відділові СУА, про що він звітує в цьому числі. Дня 15. листопада відбувся

концерт у честь св. Ольги заходами Окр. Ради, Відділів СУА і 12 Відділу УЗХ. Програма складалася з двох частин. Після відкриття, доповіді, фортепіанового сольо і виступу хору „Калина“ під орудою мгр. Галан — відограно дію із сценічної картини „Пімста княгині Ольги“ постановки Емілії Кулик. Пролог до сценки опрацювала п-ні Рома Турянська. На Вививаних Вечерниях 22 Відділу переведено виграш образу і кераміки на користь Окр. Ради.

в) Виховна: Дня 8. березня 1969 р. проведено Вих. Конференцію з участю мгр. Олени Климишин, вих. референтки Гол. Управн. У своїй доповіді вона широко насвітлила вагу дошкільного виховання у формуванні особовості і характеру дитини. На тій підставі і думок, винесених у дискусії, були винесені ухвали Конференції. П-ні Климишин відвідала також Світличку 29 Відділу СУА в Шикаго.

г) Сусп. Опіка: Окр. Рада оснувала і провадить спільно з 12 Відділом УЗХ і Відділом Т-ва „Самопоміч“ Бюро Суспільної Опіки, яке діє вже більше як два роки. Воно відкрите кожного вівторка і п'ятниці. Відбулись 3 засідання Ради Директорів. Заходами Бюро влаштовано товариську зустріч для сеньйорів нашої громади у формі гостини з розваговою програмою.

Дня 27. вересня 1969 р. відбулась цілоденна Конференція Сусп. Опіки з участю референтки п-ні Марії Химинець. У першій частині обговорено завдання сусп. опіки СУА, а в другій, що була призначена для громадянства, відбувся панель на тему суспільної опіки в нашій громаді.

Фонд Наглої Потреби відкрито при Окр. Раді в 1965 р. Він служив для потреб Бюро Сусп. Опіки, а в грудні 1969 р. відкрито при Бюрі Фонд Допомоги, при чому ФНП повернено до диспозиції Окр. Ради. Восени проведено дуже успішно збірку, заряджену Централєю.

Комісія Сусп. Опіки діє вже третій рік при Окр. Раді. Вона координує працю і проводить спільні акції.

г) Репрезентація: Окрім відвідин

Відділів з нагоди Річних Зборів чи ювілеїв Окр. Рада репрезентувала СУА в різних громадських починах. Це є Гром. Комітет за патріярхат Укр. Католи. Церкви, де голова Окр. Ради була містоголовою. Вона ж була членом офіційної репрезентації СУА на посвяченні Собору св. Софії в Римі. Взятя участь у гром. нарадах у справі придбання фондів на ведення Вищих Курсів Українознавства. Також виявила зацікавлення починами інших Округ, беручи участь у Конференції Окр. Ради СУА у Дітройті п. н. „Україна в сучасному і майбутньому“.

Звіт Контр. Комісії, що його виготовила ще покійна голова бл. п. Марія Хрептовська, відчитано. Абсолюторію уділено односторонно.

До нової Управи ввійшли пані: Любослава Шандра, голова, Марія Юзефович, заступниця, Олена Турула, рек. секретарка, Ліна Басюк, кор. секретарка, Ірина Мигаль, касієр, Ольга Крихтяк, адміністратор домівки. Референтками стали пані: Оріся Косак організаційною, Лариса В'юн культ.-освітньою, Марія Білинська виховною, Неоніля Ващинська зв'язків, Люба Климович пресовою.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Олена Чуба і Наталія Харів.

Ухвали З'їзду:

1. Окр. З'їзд вітає Гол. Управу, висловлюючи признання за своєчасні вказівки і напрямні для Відділів у різних ділянках.

2. Окр. З'їзд висловлює признання і подяку голові й Управі Окр. Ради за віддану, повну посвяти працю.

3. З'їзд підтримує пропозицію голови Окр. Ради — звільнити Окр. Раду з оплати за домівку, а зужити цю суму на репрезентацію і кореспонденцію Окр. Ради.

4. Відновити виховну референтуру при Окр. Раді і подбати про організування систематичних недільних зустрічей дітей, особливо там, де родини живуть у великому розсіянні.

5. У ділянці сусп. опіки: а) відновити Гурток Добровільної Жіночої Допомоги, б) подбати про асистентку для керівника Бюро.

6. З'їзд підтримує думку, що треба продовжувати Бюлетень Окр. Ради в рамках фінансових спроможностей Окр. Ради.

7. Побажання, щоб Окр. Рада, плануючи імпрези, брала до уваги можливості їх успіху.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Окружний З'їзд

Дня 1. лютого 1970 голова Окр. Ради п-ні Стефанія Дуб відкрила Збори молитвою. До Президії вибрано п-ні Катерину Хом'як головою, а п-ні Олену Климишин секретаркою.

Звіти Відділів зложили — П. Будзол (5 Відд.), К. Палер (23 Відд.), А. Ганиш (26 Відд.), Д. Бойчук (56 Відд.), А. Седорик (58 Відд.), Н. Лісікевич (76 Відд.), Н. Терлецька (81 Відд.), Н. Любанська (81а Відд.), К. Миколенко (96 Відд.). У заступстві 37 і 37а Відділів звіти відчитала голова, а за 63 Відділ Н. Захарій.

Звіти референтур:

а) Культ.-освітня: При референтурі працює Комісія в складі — Рома Когут, Дж. Драгінда-Кульчицька і О. Витвицька. Радіопередача, започаткована в мин. році, не знайшла зрозуміння серед громади і була припинена. П-ні Драгінда-Кульчицька займалась виставкою „Українські вишивки і тканини“, а також подбала про Різдвяну виставку в Істор. Музеї. П-ні О. Витвицька відвідувала Відділи з доповідями про укр. письменницю, займалась Гуртком Книголюбів і дбала про те, щоб у бібліотеках Дітройту були українські книжки.

б) Виховна: До комісії належали — пп. Рома Дигдало, Ірина Джуль і Ольга Захарій. Відбуто виховну нараду з Відділом УККА і створено у висліді того Вих. Фонд при Окр. Раді. На західній стороні міста організується Світличка. Плянується Міжокружна Вих. Конференція на 21. лютого 1970 року. Як давніше, так і тепер Комісія займалась розпродажжю видань ОПДЛ. Із прибутку передала до Вих. Фонду 65 дол., а решту в сумі 50 дол. просить переслати до ОПДЛ.

в) Сусп. Опіка: Референтка п-ні Ольга Макар звітувала про допомогі акції, ще незакінчені. На Фонд Наглої Потреби зібрано 1,149 дол. Іде широка збірка вживаного одягу для потерпілих від землетрусу. Найперше вислано 27 пачок (около 800 ф одягу) поштою, а потім вантажником около 4,000 ф спільно з Т-вом „Самопоміч“ і Марійською Дружиною до збірного пункту в Джерзі Сіті.

г) Зв'язки: До Комісії Зв'язків увійшли пп. Сакс, Вокер, Омецінська, Сена, Сепел і Пакула під головуванням референтки п-ні Лідії Колодчин. Комісія подбала про те, що в Істор. Музею виставлено на один місяць поруддя Т. Шевченка. Взяла участь

у Конференції Амер. Жінок, де виставила вироби укр. нар. мистецтва. В Інтернац. Інституті продемонстровано писання писанок, малювання кераміки й техніку швів української вишивки. Дохід з обіду в сумі 343 дол. передано на Будів. Фонд. Участь у кампанії Марусі Бек вимагала багато часу й труду.

Пресова: За неprisутню п-ні Гнатчук звітувала п-ні Миколенко. У звітному часі вийшли два Бюлетені Окр. Ради.

д) Будівельний Фонд: Звітувала голова п-ні Анастасія Вокер. Акція, розпочата в 1959 р., довела до при-

бутньому“, допомогла в кампанії Марусі Бек, а тепер підготовляє Міжокружну Виховну Конференцію і Свято княгині Ольги. Однак не вважає ці осяги задовільними, бо є багато недоліків у наставленні й співпраці Відділів. Треба постійної організаційної і виховної праці, щоб Окр. Рада росла, а з нею становище СУА в Громаді.

З-поміж членів Управи звітувала п-ні Ірина Грушкевич, кор. секретарка. Подавши дані секретарського звіту, вона подякувала всім за зрозуміння і співчуття в часі її родинного нещастя і зложила пожертву 100 дол. на Будівельний Фонд СУА.

Іменем Контр. Комісії п-ні Катерина Хом'як поставила внесок на уділення абсолюторії, що З'їзд одногосно ухвалив.

Нова Управа: п-ні Ярослава Сена, голова, пп. Олена Перецька і Седорик заступниці, п-ні Рома Дигдало прот. секретарка, п-ні Гайда кор. секретарка, п-ні Василина Гординська касієрка. Референтки — п-ні Байко організаційна, пп. О. Кульчицька і Дж. Кульчицька культ.-освітні, п-ні Ольга Макар сусп. опіки, зв'язків п-ні Лідія Колодчин, Будів. К-т — п-ні Анастасія Вокер, голова.

Контр. Комісія: пп. Ст. Годів, Оксана Ткачук і Галишин.

З'їзд закінчено молитвою і членки засіли до смачної перекуски, при якій ще довго гуторили.

Катерина Хом'як, голова

Олена Климишин, секретарка

Із Вишиваних Вечерниць у Нью Йорку:

П-ну Сою Назаркевич вибрано королевою

Queen of the Embroidery Dancing Party in New York City Miss S. Nazarkevych

дбання площі, що вже є майже виплачена. Розпочались заходи за дозволу на будову Дому для Старших. Громада Воррен прихильно поставилась до того. Показано прозирки пляну (оселя має назву Українського Села) і поодиноких мешкань. Коли прийде дозвіл, Комітет буде старатись за федеральну позичку на ту ціль. Дальше звітували членки Комітету — пп. Ададек, Сіділо, Будзол і Галяженко.

Звіт голови п-ні Дуб подав поодинокі етапи її праці. Окружна Рада відбула 10 ширших сходин. Відвідинами старалась охопити всі Відділи, провела спільно з Комітетом Конференцію „Україна в сучасному і май-

НЬО ЙОРК, Н. Я.

Вишивані Вечерниці Окр. Ради СУА

Дня 1 лютого ц. р., заходами Окр. Ради, під головуванням п-ні Оксани Рак, відбулись у Нар. Домі наші традиційні Вишивані Вечерниці. Цьогорічні були замітні тим, що прибуло багато гостей з-поза Нью Йорку, як із Джерзі Сіті, Лассейку і Ньюарку. На Вечерницях, як звичайно, були дві головні атракції: відзначення вишивки і вибір королеви та її принцес. Жюрі в складі — Євгенія Тріска, Мікі Рейнарлович, Дарія Кикіш і Стефа Курис, признали нагороди за найкращі вишивки таким паням: за довгі сукні — першу нагороду одержала п-ні Людмила Ладаней, другу нагороду п-ні Катруся Шпірун. За короткі сукні: пп. Марта Кандюк і Галя Кохановська. Ще треба підкреслити довгу сукню п-ні Галини Романів, вишиту

кораликами. Відзначено пань за вишивки на блюзках: пп. Муся Мочула й Ірина Стахів. Відзначені вишивки на чоловічих сорочках: п-ве Богдан Пужик і Микола Коковський.

На королеву Вечерниць обрано п-ну Сою Назаркевич, студ. каледжу, яка є членкою СУМА і танцювальної групи Олега Гензи. Її принцеси — це пластунки Марта Кандюк і Галя Кохановська.

Як звичайно, на Вечерницях відбулась вигравка торта з прекрасною вишивкою, який щороку дарує п-ні Марія Васьків. Добірний буфет був під умілим зарядом п-ні Катрусі Папуги, при допомозі інших пань. При касі трудилась п-ні Галя Гошовська, а при буфетовій касі п-ні Анна Кізіма. Квіти, як і попередніми роками, подарувала п-ні Єгнес Ярема. Вишивки при вступі реєструвала п-ні Лідія Котлярчук. Дефіляду вишивок і кандидаток на Королеву ефективно перевела п-ні Олена Процюк. Загальною програмою заряджувала п-ні Марія Стефаншин, імпр. реф. Окр. Ради.

Загально Вечерниці пройшли з повним успіхом, як під оглядом матеріальним, так і моральним. Радіти нам треба тому, що наші Вишивані Вечерниці притягають щораз більше осіб, а особливо нашої молоді. Важне також те, що щораз більше осіб приходять на ці Вечерниці у вишивках.

Тим паням і панам, що прибули на Вечерниці у вишивках і хоч не були нагороджені, наша велика подяка, бо вони причинились до успіху Вечерниць.

Марія Демидчук
прес. реф. Окр. Ради

НЬОАРК, Н. ДЖ.

Виставка нар. мистецтва в Музею

Окружній Раді СУА вдалося знайти доступ до Міського Музею: це був рідкісний осяг, але й велике зобов'язання. Бо влаштувати виставку в такому середовищі нелегко. Як відомо, виставкова площа музеїв звичайно забезпечена в проекті на багато часу наперед. Та й до того вона дуже вимоглива, допускаючи тільки першорядний автентичний матеріал.

Так воно сталося і в Ньюарку. Заходи коло влаштування виставки розпочались пів року перед призначенням реченцем. Їх поведла п-ні Дора Рак, голова і п-ні Пелагія Кучкуда, референтка зв'язків. Для переговорів з Управою Музею довелось предложи-

ти плян виставки і кілька експонатів. Отримавши згоду Музею, Окр. Рада створила Комітет, що розпочав влаштувати працю. На мистецького дорадника запрошено п-ні Мирославу Гординську. До Комітету ввійшли окрім згаданих — лп. Омеляна Цяпка, Марія Турко, Ольга Гнатик, Дарія Лозова, Лідія Гладка, Дзвінка Пономаренко.

Праця Комітету полягала в доборі відповідних експонатів, створенні розголосу й реклями, організуванні вечора пісні й танку. Для того всього треба було створити також фінансову підставу, бо ніякого доходу з виставки не можна було сподіватись.

Експонати на виставку погодилися видати наші Музеї, а то Музей Нар. Творчости СУА в Нью Йорку та Музей Укр. Катол. Дієцезії в Стемфорді. Це були справжні старовинні виробы нашого нар. мистецтва, що могли захопити знавців. Дещо зібрано також і від місцевих членок, щоб показати кілька предметів прикладного нар. мистецтва.

Для інформації публіки видано англомовний каталог із даними з історії України та характеристикою нашого нар. мистецтва. Зміст каталогу опрацювала п-ні Дора Рак, голова Окр. Ради. Оповідку про виставку у формі плякату зладила мисткиня Міка Гарасовська-Дачишин у Шикаго. При вступі на виставку була приміщена мала Україна.

Саме влаштування виставки перебрав на себе Музей. Для тієї цілі призначено частину великого музейного вестибюлю, що його обставлено скляними шафами. В цих десяти шафах розміщено дуже дбайливо і переглядно весь матеріал. У групуванні предметів музейники держались техніки виробництва, одначе враховували також регіональні різниці. Наприклад, габльота тканин вміщувала вибірку, рушник, кусник верети і цілу низку тканих поясів. А народні музичні інструменти були розміщені в кількох шафах, де була показана кераміка й металеві виробы з тих околиць. Цікаво були також подані народні строї. Для них була призначена одна заглибна стіни і вони були дуже помислово розміщені на стінах.

Дуже дбайливо було підібране тло для предметів. Скляні шафи були обведені білою і чорною фарбою, щоб підкреслити кольорову гаму нашого нар. мистецтва. А скляна касета, в якій були виставлені писанки, мала вишневий спід.

Виставка була доповнена книжками про нар. мистецтво. Цікаво, що вони не були вміщені разом, а порозкидані по різних полицях та ще й відкриті на якісь відповідній сторінці.

Кожна шафа, а нероз і полиця в ній, були засоблені виразними написами. Окрім назви й окреслення предмету була подана коротка історія даної галузі нар. мистецтва.

Виставка тривала в часі від 1. до 28. березня 1970 р. і мала велике число відвідувачів. На відкриття прибула голова Централі СУА п-ні Стефанія Пушкар. Дня 8. квітня відбувся в музейному приміщенні Вечір Пісні й Танку. В програмі взяв участь хор церкви св. Івана Хрестителя під орудою Михайла Добоша, танцювальна група під проводом п-ва Салабунів, ансамбль бандуристів під орудою Володимира Юркевича і балерина Тамара Вожаківська. Імпреду вшанував своєю присутністю Преосв. Кир Йосиф Шмондюк. Вечір мав гарний успіх і корисні відгуки в місцевій американській пресі.

І так Комітет, що підготував цю виставку, може мати повне вдовolenня з цього виступу нашої народної культури. Він провів її на високому рівні і показав наше народне мистецтво там, де воно може зробити найкраще враження — у великому Музею. Подяка належить також Відділам Округу, що підтримали цей почин своїми пожертвами у висоті 600 дол. Окружна Рада Ньюарку може пишатися цим осягом! **Присутня**

ЧЕСТЕР, ПА.

Річні збори 2 Відділу СУА

Дата: 1. лютого 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні М. Івахів молитвою, та згадавши членок, що відійшли у вічність, попрохала усіх присутніх одностайно мовчанкою вшанувати їх пам'ять.

Протокол із попередніх зборів відчитала довголітня секретарка Відділу п-ні А. Татарів.

Звіти Управи зложили — пп. М. Івахів, голова, А. Татарів, секретарка і С. Єдинак, касієрка.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні М. Марусин ствердила, що книжки Відділу в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одностайно ухвалили.

Діяльність Відділу

а) Організаційна: Відділ начислює 65 членок. Є членом місцевого Відділу УККА і через делегаток бере жи-

ву участь у його загальних зборах. Представниці Відділу брали участь у Х. Конвенції УККА.

б) Культ.-освітня: Відділ завжди підтримував місцеві імпрези і брав участь у ювілеях інших Відділів та в починах Окружної Ради. Влаштовано, з панахидою, Свято Жінки-Героїні. Дуже гарно і святочно, спільно з місцевою укр. правосл. церквою, було відсвятковано День Матері.

в) Сусп. опіка: Членки Секції піклуються хворими, відвідують їх по шпиталях і також по домах, висилають картки, квіти або дарунки.

Нова Управа: п-ні М. Івахів, голова, п-ні К. Благітка, заступниця, п-ні А. Татарів, секретарка, п-ні А. Глив'як, заступниця, п-ні С. Єдинак, касієрка, п-ні А. Вадіно, заступниця. Референтки: п-ні М. Лаврик, організаційна, п-ні Т. Захарків, культ.-освітня, п-ні М. Болонка, пресова, п-ні А. Урбан, сусп. опіки, пп. М. Вейлін і В. Мюлиней, господарські.

Контр. Комісія: пп. М. Марусин, А. Каделіч і М. Криворука.

Збори закінчила голова п-ні М. Івахів, подякувавши присутнім за довір'я. По смачній перекусці, що її приготували господині, був висвітлений фільм з України. Молитвою були закінчені збори.

М. Болонка
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні Збори 4 Відділу СУА

Дата: 1. лютого 1970 р.

Збори відкрила голова Відділу п-ні А. Кізіма привітом.

Президія: предсідниця п-ні З. Серафин, секретарка п-ні М. Демидчук.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні М. Демидчук.

Звіти з праці Відділу склали: п-ні А. Кізіма, голова, п-ні І. Бенцаль, заступниця, п-ні З. Серафин, рек. секретарка, п-ні Р. Мацук, кор. секр., п-ні К. Борак, касієрка; референтки: п-ні Т. Сиротюк, організаційна, п-ні І. Бенцаль, пресова, п-ні К. Баб'як, сусп. опіки, п-ні Ю. Пішак, господарська.

Діяльність Відділу

а) **Організаційна:** Відділ начисляє 32 членки (Наше Життя передплачує 17), є членом Об'єднаного Комітету і брав участь у Х. Конгресі УККА.

б) **Культ.-освітня** й імпрезова: Відділ улаштував Свячене, Свято о. Миколая і три рази забаву „бінго“. Брав участь у всіх імпрезах Окр. Ради.

в) **Сусп. опіка:** Членки провели збірку на Фонд Наглої Потреби і на українців у Югославії, що потерпіли від землетрусу.

За Контр. Комісію звітувала п-ні Ю. Федорович.

Нова Управа: п-ні З. Серафин, голова, п-ні І. Бенцаль, заступниця, п-ні К. Борак, касієрка, п-ні М. Демидчук, рек. секретарка. Референтки: п-ні О. Курочка організаційна, п-ні І. Бенцаль пресова, п-ні Ю. Федорович суспільної опіки, п-ні Ю. Пішак господарська. Делегатки до Окр. Ради: пп. А. Кізіма, І. Бенцаль, М. Демидчук; до Об'єднаного Комітету: п-ні І. Бенцаль.

Контр. Комісія: п-ні А. Кізіма, голова, пп. Е. Ярема і А. Гибель, члени.

Марія Демидчук
секретарка зборів

БІНГЕМТОН, Н. Й.

Свято кн. Ольги і виставка нар. мистецтва

Дня 15. березня ц. р. 9 Відділ СУА відзначив свято кн. Ольги з приводу 1000-ліття її смерті. Свято відкрила голова п-ні С. Жизномирська, а програма включала: вступне слово, реферат п-ні В. Копенець, деклямації і концерт.

Свято й концерт попередила виставка нашої народньої культури, на якій були показані добірні експонати кераміки, різьби, образів, вишивок, килимів і писанок. Виставку приготувала п-ні Д. Бигова. Окрему увагу численних гостей звертав чудовий великодній стіл у гуцульському стилі, що його приладнала п-ні П. Сметанюк. Рівнож був проведений показ писання писанок, який проводила п-ні А. Чабіняк.

Після концерту та виставки відбував чайний вечір, де в дружній атмосфері гості провели час.

Хочемо додати, що Відділ швидко відізвався з допомогою потерпілим у Бая Луці, та зібрав грошові датки й одяг. Речі наша голова відвезла автотом до збірного центру в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Меланія Кокорудз
пресова референтка

ТВІН СІТІ, МІНН.

Загальні Збори 16 Відділу СУА

Дата: 15. березня 1970.

Збори відкрила голова п-ні М. Петришак молитвою СУА.

Президія: п-ні М. Тучапець, голова, п-ні І. Плювак, секретарка.

Протокол попередніх зборів відчитала п-ні О. Таратула, що його прийнято одноголоно.

Звіти склали пані: М. Петришак, голова, С. Покотило, скарбник і референтки — А. Крамарчук сусп. опіки, О. Луцик пресова й імпрезова, Н. Микуляк господарська.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відбулося 4 засідання Управи і 5 ширших сходін.

б) **Культ.-освітня** й імпрезова: Ширші сходини були присвячені Великоднім традиціям, пам'яті замучених голодом в Україні, 1000-літтю кн. Ольги, 200-літтю І. Котляревського, Героям Крут. Крім того Відділ брав участь у виставці української книжки, яка відбулася за ініціативою проф. В. Пакуляка, вислано меморіал СУА до Папи Павла VI в справі завершення Укр. Катол. Патріярхату. Відділ став прихильником Музею Народньої Творчости в Нью Йорку. Зорганізовано коляду, що увінчалась гарним успіхом завдяки добрій волі й охоті пань.

в) **Сусп. опіка:** Вислано 12 пачок з одягом як допомогу для українців у Югославії, Бразилії і Польщі. Успішно переведено збірку акцію на Фонд Наглої Потреби. До Централі СУА вислано 50 дол на Фонд Української Церкви в потребі. Відвідувано хворих членок у шпиталях. Відділ взяв участь в Акції Допомоги Бабусі. Вислано допомогу (одягові пачки) українським родинам у Німеччині.

г) **Фінансова:** Загальних прихід 485.72 дол., розхід 429.12 дол.

За Контр. Комісію звітувала п-ні О. Король, висловлюючи признання Управі.

До нової Управи ввійшли пані: М. Петришак, голова, А. Крамарчук, заступниця, О. Таратула, секретарка, У. Луцик, скарбничка і референтки — О. Луцик культ.-освітня й пресова, М. Процай мистецька, Н. Микуляк господарська, Анна Машталір, сусп. оп.

Контр. Комісія п-ні О. Король, голова, пп. О. Березюк і Е. Остап'юк, члени.

Перевибрана голова в імені Управи подякувала присутнім за вибір та накреслила загальний плян праці. Потім запросила всіх на товариську гутірку та смачну перекуску.

Ірина Плювак
секретарка Зборів

ДІТРОЙТ, МИШ.

Святочні сходи́ни в честь Ольги Басараб

Дня 15. лютого заходом 23 Відділу СУА о. В. Руцький та о. прелат М. Божневич відправили заупокійну Богослужбу та Панахиду. Під час відправ співав хор під орудою п. К. Цепенди. Опісля відбулась перекуса, яку приготували пп. М. Ченстух, В. Гардій, М. Багрин і К. Кішук.

Після перекуски відбулась програма перед портретом Ольги Басараб, прикрашеним вишиваним рушником та маками. Програму провадила містоголова п-ні Ченстух. Найперш відспівано „Боже Великий“, відтак слідував реферат про життя і значення Ольги Басараб, що його виголосила голова п-ні К. Пелер. Слідувала деклямація „Погасла зоря“ у виконанні п-ні К. Хом'як. При кінці промовила п-на А. Королишин, закликаючи до праці для добра України. На закінченні група членок відспівала „О, Україно“ та гимн СУА.

Анастасія Королишин
пресова референтка

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Річні Збори 24 Відділу СУА

Дата: 25. січня 1970 р.

Президія: п-ні І. Левицька, голова, п-ні О. Костела, секретарка.

Збори започаткувала молитвою п-і К. Соснецька, голова.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Ю. Полянська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 75 членок, прибуло 3 нових. Ширші сходи́ни відбуваються щомісяця, окрім того засідання Управи. Контакт з Окр. Радою добрий, по змозі вдержувано його з сусідніми Відділами, головно з нагоди імпрез.

б) Культ.-освітня: Під час ширших сходи́н були виголошені доповіді й деклямації. Відвідано Музей у Бавнд Бруку і побли́зкий ботанічний город. Відсвятковано Свято Матері участю членок у Службі Божій. Відділ став Прихильником Музею (25 дол. річної вкладки).

в) Сусп. опіка: Вислано 3 пачки з одягом і ліками українцям у Польщі, дві великі пачки до Югославії, 4 пачки поворотцям із заслання. Відділ пожертвував 100 дол. на школу в Бельгії, а 200 дол. на Укр. Церкву в Потребі, 10 дол. на Укр. Інвалідів, та дав більшу частину свого доходу на

церковну залю, з якої користатиме в майбутньому. Відвідувачки хворих ходили по шпиталях і домах, щоб підтримати хворих на душі.

г) Пресова: Про діяльність Відділу йшли звідомлення до преси.

г) Господарська: Референтки підготовляли перекуски на сходи́ни. Найбільше праці вложили в передсвяточний базар під проводом п-ні М. Корсан. Цей базар уже має добре ім'я в Елизабеті й околиці, притягає багатьох американців і є нагодою для показу писання писанок.

До нової Управи ввійшли пані — Катерина Соснецька, голова, Анна Гнатюк і Олександра Когут, заступниці, Юлія Полянська, секретарка, Ольга Левчик, касієрка. Референтками стали пані — Марія Полевчак і Ольга Граб організаційними, Олександра Костела культ.-освітньою, Катерина Шперун імпрезовою, Марія Хитра сусп. опіки, Анна Слободян, Марія Фіцула, М. Гульник і Стефанія Присяжна відвідувачками хворих, І. Левицька пресовою укр. мовою, О. Левчик англ. мовою, Анна Пухта, Марія Кобасовська й Анна Федун господарськими, Анна Федун делегаткою до Нар. Дому.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Анна Кемпа і Стефанія Присяжна.

Збори закрила перевибрана голова закликом до співпраці і молитвою.

І. Левицька
пресова референтка

ПИТТСБУРГ, ПА.

Річні Збори 27 Відділу СУА

Дата: 15. лютого 1970 р.

Перша частина Зборів була присвячена патронці Відділу бл. п. Ользі Басараб. Доповідь про цю мученицю відчитала п-ні Іванна Старощак, а присутні вшанували мовчанкою її пам'ять.

Президія: п-ні Полатайко, голова, п-ні Олійник, секретарка.

Звіт Управи зложила п-ні Старощак і референтки фінансова та господарська.

Контр. Комісія висловила признання за гарне ведення діяльності в минулому році і поставила внесок на уділення абсолюторії, що її одногослосно уділено.

До нової Управи ввійшли пані — Мельничук, голова, Годуб'як, заступниця, Старощак, секретарка, Купчак, заступниця, Яцишин, касієрка, Курман, заступниця. Референтками стали

пані — Старощак пресовою, Купчак сусп. опіки, Кава й Олійник господарськими.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Олійник і Полатайко.

Стефанія Олійник
секретарка Зборів

НЮАРК, Н. ДЖ.

З діяльності 28 Відділу СУА

Річні Збори Відділу відбулися 12. січня і нова Управа під проводом п-ні Стефанії Карапінки успішно продовжувала працю.

Імпрези:

У березні (17-го) п-ні Володимира Бакум перевела курс писання писанок. А 30. березня відбувся Чайний Вечір із доповіддю о. д-ра Ковалика на тему „Собору“ Олеся Гончаря. У доповіді проаналізовано стан історичних пам'яток в Україні та вказано на представників молодого покоління, що хоч живуть під сильним утиском влади, все ж беруть надбання своєї Батьківщини цілим серцем і душею.

У травні (2-го) п-ні Віра Кушнір, членка СУА з Бейону, провела показ косметичних препаратів і дала в їх приміненні фахові вказівки. Святочні сходи́ни 12-го були присвячені роковинам кн. Ольги. А 17. Світличка під проводом п-ні О. Тарнавської влаштувала Свято Матері. Знов 24-го Відділ поїхав двома автобусами на оперу „Анна Ярославна“ до Нью Йорку.

У червні (7-го) д-р Стефанія Гук виголосила доповідь на тему вховання дітей. Чергова зустріч членок (15-го) була на прогульці Окр. Ради на Союзівку.

У вересні на перших ширших сходи́нах п-ні Мельничук з Елизабету відчитала доповідь „Сучасні українські еміграційні поетеси“, а уривки з поезій речитувала п-ні Галина Магмет.

У жовтні (12-го) відбулась заходами Відділу китайська л'ютерія. Вона притягає все багато публіки не тільки тому, що можна щось виграти, але й цікавою програмою. Три молоденькі учениці УМІ — Оксана Федоренко, Дозя Сигіда і Зірка Стебельська відіграли твори Савицького, Косенка, Довженка, Щуровського, Жука, а мисткиня Оксана Лукашевич висвітлила прозирки з Мехіко. З нагоди завершення Гуртка Книголюбів (21-го) численні присутні привітали письменницю Ольгу Коренець, бо обговорювалась її книжка „Записник малого

монгола". Про це вже була згадка в нашому журналі.

У грудні (14-го) зійшлися Союзянки на Різдвяну Зустріч. Її програму підготував Гурток Книголюбів, а пластунки проспівали декілька колядок, що їх підхопила ціла зала, щоб святочно закінчити цей настроєвий вечір.

Кінцевою імпрезою того сезону був 30-літній ювілей творчості письменниці Дарії Ярославської. Д-р Кость Кисілевський відчитав глибоко змістовну статтю про письменницю, артистка Іванна Кононів читала римовані дефініції, що їх музично інтерпретувала Таїса Богданська. Артистка Валя Калин прочитала вірш „Батько“, а поет Іван Щербак відчитав вірш, присвячений письменниці. При кінці промовила ювілятка, згадуючи, як зроджувались у неї ідеї, мислі й теми до нових творів. Тоді п-ні О. Мусакавська в асисті молоденької Ірини Шараневич вручили письменниці квіти, а голова п-ні Карапінка подякувала госп. секції за підготовку підвечірку.

Сусп. опіка веде в нашому Відділі оживлену діяльність. Під проводом енергійної п-ні Ольги Гнатик іде наша допомога там, де вона конечно потрібна. Дві бабусі дістають місячно по 5 дол., а двом іншим посилаємо пакунки. Стипендію одержує учениця, а українське шкільництво в Бельгії вже кілька літ отримує щомісяця 10 дол. Одягові посилки висилаємо до сиротинців у Бразилії, підтримуємо поворотців із Сибіру і родини в Польщі. Грошові допомоги дістають пенсіонери в Німеччині і Польщі, а також тут у Ньюарку Відділ дбає про хворих, старших осіб. На Різдво і на Великдень летять до наших вояків даруночки та побажання щасливого повороту.

Дитяча Світличка працює дуже успішно, чого доказом є зростаюче число дітей. Учителька п-ні О. Тарнавська з'єднає собі маленькі серця, діти слухають її і користаються багатом. Виступала Світличка під час казки „Снігуронька“, а тепер підготує нові пісеньки і віршики, щоб із ними виступити на вишиваній забаві в травні. Щирими помічницями п-ні Тарнавської є пп. Беднарська та Хромовська.

Успішну працю нашого Відділу завдячуємо гармонійній співпраці усього членства. Немає серед нас особистих амбіцій, а є одне бажання бути корисними для спільноти. Відділ є членом УККА, бере участь у всіх на-

ціональних святах і є Опікуном Музею Нар. Творчості США, висилаючи 50 дол. річно на його цілі.

Таїса Богданська
заст. прес. референтки

КОГОВС, Н. Й.

Просфора 34 Відділу США

Дня 11. січня 1970 р. наш Відділ улаштував, як кожного року, традиційну Просфору. В залі Українського Клубу членки й гості, неначе одна велика родина, засіли при застелених і прибраних столах. Містоголова п-ні Анна Гогоша привітала о. пароха, вчительку парохіяльної школи СС. Василянок і гостей. У своїй змістовній промові містоголова згадала рідних на Батьківщині і вказала на вагу традиції в нашому житті.

Парох о. Володимир Андрушків провів молитву, поблагословив просфору і традиційні страви та зложив усім присутнім побажання. Слїдувала програма свята, в якій діти наших членок відіграли різдвяну сценку „Марусина ялинка“. Сміло можна сказати, що це була одна з кращих різдвяних сценок у нас на протязі останніх років. Головну роль дівчинки Марусі виконала сміло й певно Галя Мацюк. Рольою мами відіграла дуже добре голова нашого Відділу п-ні Ніна Сосяк. Ролі розпечених, химерних підлітків-панянок вдало відтворили Галя Омечинська й Славка Левицька. Володимир Гарбач у ролі хлопця-служки був дуже добрий. Його свободні рухи на сцені вказували на доброго майбутнього актора. Атракцією сценки була поява Ялиночного Діда, феїв і гномиків, що входили при звуках гри на піані п-ни Роми Цьолко „Тиха ніч“. У ролях феїв були: сестри Дарія, Романа і Леся Ракочі, Зірка Цьолко і Катруся Грицков'ян. Рольою старшої феї гарно відіграла Арета Ракоча. Ролі гномиків грали брати Місьо і Марко Комар, брати Геньо і Ромчик Сосяк, їх сестричка Таня, Михась Поповський і Оленка Цьолко. П. Михайло Кухар із своїм низьким басом дуже добре вив'язався в ролі Ялиночного Діда. П'єску підготувала культурно-освітня референтка п-ні Зиновія Білас.

На кінець п'єски на тлі живого образу всіх акторів присутні гості в залі відколядували „Бог Предвчний“ і споживали свят-вечірні страви, що їх так смачно приготували членки Відділу.

Під час Свят-Вечері присутні колядували. На закінчення містоголова п-ні Гогоша подякувала всім членкам, що причинилися до успішного проведення Традиційної Просфори. Отець парох молитвою закінчив цю вдалу імпрезу.

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Про виступи хору „Чайка“

Жіночий хор „Чайка“ складається з 26 молодих голосів. Він заснувався в 1968 р. при 46 Відділі США ім. Олени Теліги. Хором завідує п-ні Параня Міллер, а диригенткою є енергійна й досвідчена проф. Ірина Костинюк, яка старається, щоб кожна проба принесла хорові якнайбільше користі. При фортепіані супроводить талановита п-ні Анна Сорохтей.

На вислід такої пильної праці не треба було довго чекати. В 1969 році хор виступив 14. грудня на святі 75-ліття Укр. Нар. Союзу в залі Україн. Амер. Клубу. Другий виступ хору був у Сенчері Клубі, поважній організації американського жіноцтва, яких чоловіки займають становища у бизнесовому і політичному світі. Це був Свят-Вечір із традиційними українськими стравами з участю 250 осіб не-українського походження. Пояснення про наші традиції дала п-ні Алла Свантон, хор „Чайка“ відспівав низку колядок, а група танцюристів „Черемош“ під проводом Ярослава Кужіля вивела наші народні танки. Всі точки присутні нагородили гарячими оплесками. За програму Вечора відповідала п-ні Анна Филип, культ.-освітня референтка Відділу.

Третій виступ хору вдалось досягнути заходами п-ні А. Свантон та розголосів Сенчері Клубу на місцевій телевізійній стації. Це була півгодинна програма українських коляд 5-го січня 1970 для тих, що святкували Різдво за юліянським календарем. Пояснення виступу виконали пп. Параня Міллер і Люба Шмігель. Цей концерт хору приніс розголос не тільки Відділові, але й добре ім'я для всієї української громади.

Катерина Кузиляк
пресова референтка

БОФАЛО, Н. Й.

Великодня Зустріч 49 і 97 Відділів США

Дня 22. березня відбулась тут традиційна вже Великодня Зустріч, получена з Конкурсом Пасок. Мимо ду-

Із Великодньої Зустрічі в Бофало:

На Конкурсі Пасок отримали нагороди пп. Ганипсяк, Салдит і Руда.
On the Easterbread Contest of Branches 49 and 97 in Buffalo, N. Y. three Easter breads won the prize.

же несприятливої погоди заля церкви св. Івана Хрестителя була виповнена вщерть членками обох Відділів і гістьми. Парох церкви св. Івана Хрестителя о. Іван Жук вшанував імпрезу своєю присутністю. Вже при вступі на залу приманювали очі декорації над столом із пасками, де були зроблені з картону дві писанки, а на них написи „Христос Воскрес“ і „Веселих Свят“. Їх виконали Уляна і Діана Гаврилук, учениці школи св. Миколая.

На довгих столах під стіною, покритих білими скатертинами, пишались у довгому ряді паски з порядковими числами. Всі вони гарні, бо кожна пані, що пекла паску, вложила в неї частину своєї душі. Окрім пасок були ще бабки й інше солодке печиво. А перед пасками на столі виділи прегарні писанки.

Перед сценою стояв Великодній стіл, прибраний вишиваною скатертиною і живими квітами. На ньому пишались усі традиційні страви в найкращому виконанні. Сцена була удекорована картиною кисти Маріяна Борачка, на якій виднілася гуцульська церква серед зелені й квітів. Мистецьким оформленням залі і квітів займався молодечий 97 Відділ СВА під умільним проводом своєї голови п-ні Марти Стасюк.

Великодню Зустріч відкрила п-ні Стефанія Гаврилук і подала її програму під гаслом „У рідний край — на Великдень“. Це розповідь-згадка

про Страшний Тиждень на підставі матеріялів Наталії Чапленко й Івана Керницького. Змонтувала це письменниця Леся Лисак, а виконали пп. Неоніля Стецьків, Леся Лисак і Михайло Проценко. Цю розповідь перечитано на переміну з великим чуттям, а завершено гомоном Великодніх дзвонів із довгограйної платівки. Рясними оплесками винагородила публіка виконавців цього зворушливого монтажу. З черги виступили пластунки 40 Куреня ім. кн. Ольги під проводом п-ні Оксани Бережницької і вивели гагілки з традиційним „жучком“. Їх молодечий вигляд і вміле виконання скріпили присутніх на душі й ті винагородили їх також грімкими оплесками.

Після мистецької програми відбулось голосування за найкращу паску. Конкурс виграли три пані — п-ні Оксана Салдит (1. місце), п-ні Анна Руда (2. місце), п-ні Ганипсяк (3. місце). Вислід Конкурсу проголосила п-ні Ніля Стецьків. Голова 49 Відділу п-ні Марія Паньків покликкала контестанток на сцену, привітала їх і пристібнула їм різнокольорові котильйони, що їх виконала п-ні Лідія Стасюк. На кінці п-ні С. Гаврилук подякувала виконавцям програми і запросила всіх на товариську гутірку при столі з солодким і кавою. Вечір пройшов серед милої атмосфери, а гості ще довго гутурили про рідний Великдень.

Емілія Стасюк

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Виставка картин Зої Лісовської

64 Відділ США поширив свою давню ділянку праці. Від збірної образотворчої виставки жінок-малюрок він перейшов до індивідуальних виставок наших видатних сил. І так у лютому ц. р. відбулась у йогой домівці ювілейна виставка творів Софії Зарицької, з нагоди її 65-ліття. А 22. березня 1970 відкрито виставку творів Зої Лісовської-Нижанківської.

Це була несподіванка для публіки Нью Йорку й околиці, бо цієї мисткині в нас не знали і творів її мало хто бачив. Свій талант вона унаслідила від батька, відомого маляра Роберта Лісовського і розвинула його під опікою матері д-р Стефанії Туркевич-Лукіянович. Студювала мистецтво в Англії і в Римі. Згодом осіла в Женеві, як дружина співака Олега Нижанківського. Звідтіля власне прибули виставлені картини.

Коли поділити їх за темами, то вже в тому появляється певна різnorodність. Краєвиди чергуються з квітами, портрети з іконами, сцени з мітологією з етнографічними. І внутрі цього поділу бачимо велику різnorodність підходу. Альпейські гори представлені величчю, навіть суворо. Натомість квіти малярка малює ніжно, з теплою. У змальовуванні осіб і актів вона вміє передати якийсь особливий момент чи то жесту, чи то погляду. Зате її ікони повні якоїсь задуми і непорушності. А найбільше дивує нас Зоя Лісовська в етнографії (Докінчення на ст. 31)

Зоя Нижанківська: Лада в костюмі,
Z. Nyzhankovska: Daughter Lada,
drawing

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬДРУГИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО П'ЯТЕ

ОСЕРЕДОК ДОШКІЛЛЯ В ЗСА

Запланований крайовий координаційний центр для українських дошкільних установ і дій, після піврічних заходів Організаційної Комісії, покликаної до життя на першому З'їзді Крайової Виховної Ради в листопаді 1968 р. у Філадельфії, оформився на організаційній нараді 25. жовтня 1969 в рамках X-го Конгресу УККА. На цій нараді були присутні представниці трьох наших жіночих організацій, які ведуть світлички, або інші ділянки виховної праці з діворою; це були: Союз Українок Америки, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Український Золотий Хрест та Шкільна Рада УККА (Референтура дошкільля).

Нарада заслухала звіту Орган. Комісії, прийняла проект Правильника і на його основі вибрала Управу Осередку. Дошкільля, до якої ввійшли: ред. І. Пеленська — голова, мгр. О. Климишин, мгр. Оксана Генгало і проф. М. Богатюк — містоголови, О. Грабовенська — секретарка, С. Бернадин і П. Різник члени. Згодом прийнято ще в члени представника ОПДМЛ. При Управі Осередку Дошкільля ЗСА створено чотири Комісії, Програмову в Дітройті, Посібників і Інспекторату в Філадельфії, Бібліографії і преси в Нью Йорку.

На II-му З'їзді Крайової Виховно-Освітньої Ради 18. квітня ц. р. у Філадельфії секретарка О.Д. ЗСА і КВОР п-і Осипа Грабовенська зложила звіт з організаційної і координаційної діяльності Осередку Дошкільля, якого діяльність ішла в напрямі координації плянів і дії членів-організацій. З тією метою Управа випрацювала пляни праці поодиноких Комісій, брала участь у Конференціях КВОР в Нью Йорку і Між-окружних Виховних Конференціях США в Ньюарку і Дітройті, започаткувала реєстрацію наших праців-

Річні Збори Ген. Федерації Жіночих Клубів

У днях від 7—12 червня 1970 р. відбудеться у Сан Антоніо, Тексас, чергова конвенція цієї найбільшої американської жіночої організації.

Основана 1890 р. Ген. Федерація Жін. Клубів є інтернаціональною організацією з членством у 60-ти країнах. На терені самої Америки об'єднує понад 8 мільйонів жінок, згуртованих у понад 14,000 жіночих клубах.

Про діяпазон діяння цієї організації свідчать резолюції, наперед представлені делегаткам до дискусії, а по прийнятті на конвенції вони стають підставою праці на даний рік. Заторкують вони майже всі ділянки громадського й економічного життя з виразним натиском на свободу та поліпшення добробуту людини, поширення освіти, розуміння соціальних проблем, піднесення економіки та медичної опіки, збереження натуральних ресурсів, будову і зміцнення американської родини.

В проект резолюцій на 1970 р. заторкнена і релігійна ділянка, а саме свобода молитви у міжпланетарних просторах, підчас поодиноких летів.

Генеральна Федерація Жіночих

ніків дошкільля і світличок для співпраці з ними, підготовляє сітку інспекторів на місцях і скликання крайового з'їзду працівників дошкільля Америки, який буде першою зустріччю цих працівників, — учительок, виховниць і співробітників — на крайовій базі. Цей педагогічний з'їзд буде обговорювати проблематику методики і праці в українських світличках, і садках візьме до уваги можливості створення організації педагогів і всіх працівників дошкіль ЗСА.

Клубів не боїться і політичних проблем. На конвенції у 1968 р. оспорювано американську допомогу комуністичним країнам та вимагано зрівняння торгівлі стратегічним матеріалом із країнами, що постачать зброю Північному В'єтнамові.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) стала членом Міжнародної Секції 1966 р. Тоді ж на Конвенції у Шикаго репрезентувала СФУЖО ная'завши цінні зв'язки, теперішня голова СФУЖО пані Олена Лотоцька. У 1968 р. на Конвенції у Бостоні заступала СФУЖО містоголова пані Стефанія Пушкар, яка при допомозі 79 Відділу США з Бостону влаштувала в рядах „Міжнародної Фієсти“ виставку українського народнього мистецтва, що знайшла широке признання у американській пресі та офіційній Федерації „Клуб Вумен“.

На Конвенції 1969 р., що відбулася в Клівленді СФУЖО заступала п-ні Марія Квітковська, містоголова. Голова МЖФК відвідала тоді Укр. Город Культури зі статуєю Лесі Українки. Рівнож на Конвенцію до Сан Антоніо, Тексас СФУЖО вишле свою делегатку, щоб гідно заступати місце України у міжнародній організації.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу дорогої бл. п. Олени Чехівської складаю 20 дол. на Ювілейний Фонд СФУЖО

**Ірина Павликовська
Форт Саскачеван**

**ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Володимирівни Чехівської — складаю 5 дол. на Орг. Фонд СФУЖО
Володимира Ценко, Філадельфія**

Голодному тілу хліб, а спрагненій душі книжку.

Із ювілею 20-ліття СФУЖО в Едмонтоні:
Гурток Книголюбів влаштував виставку книжки жіночого пера
At the WFUWO anniversary in Edmonton, Canada an exhibit
of books of women authors

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ В ЕДМОНТОНІ

Гурток цей засновано у вересні 1965 р. і він незабаром завершить своє 5-ліття. В останньому році відбулося 9 сходин, а з них кожні були присвячені одній книжці.

Дня 30. травня 1969 р. вітали ми в себе письменницю Уляну Любович, яка читала нариси зі своєї книжки „Розкажу вам про Казахстан“. Інших авторських вечорів ми не влаштовували, бо через велику віддачу від наших осередків трудно нам письменниць запрошувати.

У 1968-69 рр. прочитали ми й обговорили такі книжки: Д. Гуменної „Золотий плуг“, Л. Мосендза „Засів“ і „Останній пророк“, В. Барки „Рай“, В. Домонтовича „Без ґрунту“, Л. Коваленко „Її окрадену“, М. Лазорського „Патріот“, Я. Острук „Те, що роз'єднує“, О. Лупія „Грань“, М. Остромири „У досвітню годину“.

З нагоди ювілею СФУЖО, що його святкували складові організації 8. березня 1970 р. в Едмонтоні, наш Гурток улаштував виставку книжки. Ми виставили 40 прочитаних нами книжок, а також світлини з наших сходин і починів. Дуже багато людей оглянуло виставку та висловило нам признання за нашу працю. На світлині видно тільки середню частину стола. Кераміку і свічник ми додали для прикраси.

Наш Гурток вислав передплату на „Хронологію життя і творчості Лесі Українки“. **Марія Кейван**, голова

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ

У Н. Ж. ч. 1, 1970 розпочали ми містити список членок-прихильниць СФУЖО, що вплатили свою вкладку у 1968 р. Здебільшого ця вкладка вплачувалась за той рік, а при відхиленнях подаємо в дужках, на який рік їх вплата була призначена.

Манило Дарія, Медвецька Наталія (66, 67), Мельничук Тося, Мельник Бронислава, Менцінська Марія (67, 68), Мудик Анна, Мудрик Марія (67, 68), Михайлова Анна (64-68), Михайловська Анна (68, 69), Михайлюк Дозя, Микитюк Емілія, Нагніт Дарія, Негрич Марія (67), Носик Лідія (67), Олесницька Софія, Осмак Марія, Парій Агафія, Пелешок Катерина (68, 69), Пенкальська Іванна, Підгайна Анна (66, 67), Повх Міра, Процик Марія, Прибитківська Емілія, Придаткевич Дарія (65-68), Прийма Анна, Ратич Ганна, Ребрик Ярослава, Романюк Левка (67), Руденська Дарія, Рудницька Галина, д-р Рибка Ірина, Сахрин Марія (66-70), Савчук Стефанія (67, 68), Савка Євгенія, Савицька Стефанія, Шах Дарія, Семотюк Соломія, Сенишин Галина (67), Шмігельська Стефанія, Шиманська Ірина, Сінякевич Марія, Слободян Марія, Слюзар Леонія, Солонинка Марія, Спольська Марія (67, 68), Стецишин Савеля, Стецик Ірина (66, 67), Струмінська Марія (67, 68), Судчак Ірина, Сивуляк Анна, Тарашук Олена (67, 68), Терлецька Зеновія (68, 69), Турченко Христина (66-68), Вахнянин Ліда, Вакулинська Розалія, Велигорська Ма-

рія, інж. Вертипорох Леоніда (67), Весоловська Ольга (67), Відділ 44 СУА (67), Вонітова Оксана, Зафігурна Наталія, Жеребецька Магдалина (68, 69), Зелена Марія (67), Жуковська Стефанія.

ДО ХІ. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

ХІ. Літературний Конкурс СФУЖО фундації Марусі Бек, радної м. Дітройту, був проголошений на новелю. Перший його реченець був назначений на 31. березня ц. р. і до того реченця наспіло 6 творів, що їх подаємо за псевдами. Це є — 1. Ірина Дибко „Черевички“, 2. Ле-ле „Жених“, 3. Євгенія Маркевич „У Різдвяний вечір“, 4. Матіївка „Чар травневої ночі“, 5. Мушка „Неосягнена мрія“, 6. Фантазія „Парфуми“.

Тому, що реченець ХІ. Літ. Конкурсу СФУЖО продовжено до 31. травня ц. р., запрошуємо всіх письменниць і тих, що хотіли б ними бути — до участі в ньому.

КОМІТЕТ ЛІТ. НАГОРОДИ

ІМПРЕЗИ СОЮЗУ УРАЇНОК ФРАНЦІЇ

У кварталнику ЖІЛ (Жіночий Інформаційний Листок), що виходить заходами ОУЖ у Мюнхені, подано до відома, що в грудні 1969 р. відбулись у Парижі такі імпрези: дня 7-го грудня — Заг. Збори СУФ-у, дня 14. грудня Свято кн. Ольги в бібліотеці Симона Петлюри, а 28. грудня Передсвяточний Базар у приміщенні при Соборі св. Володимира.

ХРОНОЛОГІЯ ЖИТТЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

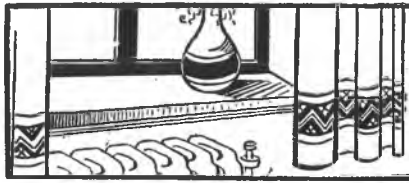
П-ні Ізидора Борисова, сестра Лесі Українки, помістила в пресі повідомлення про друк Хронології життя і творчості Лесі Українки. Книжка виходить заходами УВАН і матиме понад 900 сторінок. Уже коло половини книжки надруковано. В ній будуть 33 фотографії, деякі з них друкуються вперше.

П-ні Борисова відмітила пожертву 86 Відділу СУА з Ньюарку, що зложив на це видання 1,000 дол. Гроші походять, як уже було згадано в нашому журналі, з розпродажі книжки Василя Барки „Жовтий князь“, що її Відділ видав у 1968 р. Гроші передано на ту ціль із згодою автора.

Ще можна надіслати передплату на книжку в сумі 14 дол. на адресу:

Ukrainian Academy of Arts, 206 West 100 St., New York, N. Y. 10025.

У НАШІЙ ХАТІ

Роман Коцик

Пеляргонія

Пеляргонія (*Pelargonium zonale*) звана також геранією, а в нас по селах також мушкателькою — це улюблена кімнатна квітка. Знайдемо її в селянській хаті, у городці при міській хаті і в рошкішних городах коло палат. Славна палата німецьких цісарів Сансусі коло Потсдаму мала за добрих часів чи не найбільшу колекцію пеляргоній у цілому світі. Обсаджувано ними краї численних квітників, скриньки перед вікнами і балкони.

Плекання пеляргоній — найлегше з усіх квітів. Цвіте вона весь Божий рік за винятком кількох зимових місяців. Однак любить повне сонце і тому уживають її до прикраси вікон, виставлених на сонце, до обсаджування скриньок на балконах і квітників. Квіти пеляргоній є в усіх відтінках красок — від найтемнішої червоної до чисто білої. Назагал удаються в кожній, не надто сильній землі. Їх вазонки не повинні бути надто великі, бо тоді пеляргонії зав'язують менше квіту.

До обсаджування квітників надаються найкраще звичайні, багатоквітучі відміни. Вони витривалі на слоту і не гниють так, як то часто буває у повноквітних шляхетних відмін. Повноквітних уживаємо більше до плекання у вазонках, бо їх під час слоти можна десь переховати.

Розмноження пеляргоній не справляє труднощів. Найкраще це робити у липні і серпні, однак тут можна ці рослини дешево придбати у городників і розмножування на малу скалю, без власної склярні, не оплатиться.

Весною висаджуємо пеляргонії на квітники чи в скриньки перед вікнами, коли лиш мине небезпека весняних приморозків, десь у половині травня. Улітку вважаємо,

щоб не терпіли від посухи. Восени викопуємо їх і висаджуємо в вазонки, що їх переховуємо в сухому і по можності ясному місці, забезпеченому від морозу. Тому що пеляргонія зимою дуже вразлива на вогкість, підливаємо її лиш стільки, що рослині конечно потрібне. Слід також усувати всі пожовклі листки.

Коли пеляргонії вийшли добре з зими, пересаджуємо їх із кінцем лютого у дещо більші вазонки, при чім усуваємо землю з коріння, а верхні гони сильно притинаємо. Ці вазонки виставляємо на тепле й соняшне місце, підливаючи їх обережно. Тоді пеляргонії створюють нове коріння і гони.

Як сказано, у половині травня можна їх пересадити у ґрунт. Та коли хочемо лишити їх впродовж літа у вазонках, тоді пересаджуємо їх у сильну землю і вживаємо до прикраси сходів, вікон чи балконів.

Куховарські назви

на букву П

Прес, гніт, прітиск — дія і прилад. Це 1. прилад вичавний — для вичавлювання соку з садовини, горюдини, ягід, 2. для сира (сир під гнітом).

Прибірання, прибиральниця.

Прибór (рос.) — **столове накіття**, столовий сервіс.

Приварка, приварок — юшка разом із м'ясом.

Прігарок, пригáрки — 1. пригоріла частина страви, 2. при варенні горілки вона відгонить прігарами.

Пригоріти, пригорілий (пригоріле молоко).

Прігорща — дві жмені, стулені до купи.

Приділ, пайка.

Прійма́ти, гостити.

Прийня́ття, прийма́ння, гості́на.
Прико́рм, прико́рмлюва́ння — догодува́ння грудної дитини.

Прико́ріти — засохнути, як кора (про кашу).

Прі́мус — га́совий прилад до варення.

Прі́нос, ралець — жертва — приносить якусь істивну річ у гостину.

Прину́ка, прі́мус — припрошування до їжі.

Припа́с, припа́си, запáс — харчові продукти.

Припівáти до когось — при чагуванні господар перший надпиває чарку, а потім гість.

Прі́пис кухова́рський — опис приладження страви чи печива.

Прі́пічка — збільшення ваги печеного хліба супроти ваги борошна.

Припра́ва — смакові добавки до страв. **Н. Ч.**

ГАРНА ХОДА

Як виробити гарну ходу? Над цим питанням застановляються матері до-ростаючої дівчорі. Особливо йдеться їм про таку прикмету в дівчини, бо про хлопця надіються, що його „ви-муштрує“ військо.

Найпростішу дорогу до гарної ходи знайшли жінки південних країн. Там де носять на голові важкі речі, жінки високо і гордовито тримають голову, в них рівна спина і легка хода.

Цього способу можна й тут спробувати. Намовте донечку, щоб походила трохи, поклавши собі важку книгу на тім'я. Нарисувавши дві риси на підлозі, вона повинна перейти від однієї до другої і назад. Щоб утримати рівновагу, вона може на початку розвести руки і зігнути їх у ліктях долонями догори. Пізніше вона набере вправи і зможе руки опустити вздовж тіла.

Такі вправи вже по кількох тижнях дадуть свій вислід. Це тим більше вказано, що праця над книжкою або фортепіаном часто спричинює похилі плечі.

Редагує Госп. Комісія СУА

Чи ви любите борщ?

Здається немає української людини, що відповіла б заперечно на це питання. Можна тільки продовжувати тему, запитуючи — який борщ хто любить. Бо борщів є багато. Точніше кажучи — борщ один, але відмін його є кілька.

У тому переконуються туристи, що їдуть в Україну. Більшість їх походить із зах. земель, де борщ варили виключно з буряків із невеликим додатком іншої городини. Цей борщ має гарну червону краску і підбитий засмажкою або сметаною. У ньому є трохи буряків, нарізаних соломкою і зелень петрушки. А часом навіть подають борщ „чистий“ без того додатку.

А в Україні подають їм зовсім інший борщ. Це густа юшна з додатком м'яса і різної городини, в якій часом трапляється шматок буряка. Вона смачна і поживна і з додатком пірижка або каші може заступити цілий обід. Цей борщ дуже різноманітний завдяки багатьом складникам та більш складному способі приготування.

Отже пізнаймо справжній український борщ! Припис цей походить із Полтави і його демонстрували на конкурсі кухарів, що відбувся в Києві восени 1964 р.

Борщ полтавський із гречаними галушками

Потрібно: $\frac{1}{2}$ ф курятини, 1 буряк середн. розміру, 1 ложка оцту, 2 ложки помідорового пюре, 1 ложечка цукру, 1 морквина середн. розміру, 1 корінь петрушки, 2 головки цибулі, 1—2 ложки товщу, 6 картоплин, пів головки свіжої капусти, 2—3 зернятка перцю, 2 лаврових листочки, малий шматок сала, 3—4 зубки часнику, 3 ложки сметани, пучок зелені петрушки чи кропу, сіль.

Для галушок: 6 ложок гречаного борошна (муки), 1 горнятко води, 1 яйце.

Помити курятину і приставити з водою. У міжчасі почистити буряк і нарізати соломкою. Посоли-

ти, побризкати оцтом і покласти до сковороди на гарячий товщ. Додати помідорове пюре і цукор і тушкувати аж зм'якне. Так само почистити моркву, петрушку і цибулю, порізати в кружальця і злегка обсмажити.

Коли вже курятина зварена, процідити бульйон і вкинути в нього картоплю, покращану в шматки. Коли бульйон закипить, тоді додати свіжу капусту і варити ще 15-20 хвилин. Потім покласти в борщ тушкований буряк, обсмажену городину, засмажку, розведenu бульйоном, перець, лавровий листок і раз заварити. Окремо затовкти сало часником і додати до борщу. Дати настоятися 20-25 хвилин.

Подаючи до столу покласти на тарілку по шматочку вареної курятини, ложку сметани і посипати борщ зеленню петрушки чи кропу. Можна ще покласти гречані галушки.

Галушки: У кип'ячу воду всипати третину просіяного гречаного борошна (муки), добре розмішати і зняти з вогню. Коли прохолоне, додати решту борошна, яйце, добре вимішати. Потім столовою ложкою набирати частину тіста, класти їх на підсолений окрип і варити до готовності.

Борщ зелений

Потрібно: 1 ф свинини, 3 буряки, 5 картоплин, по 1 кореню моркви і петрушки, 1 цибулина, по пригорщі щавлю і шпінату, 1 ложечка борошна (муки), 2 яйця, 4 ложки сметани, 1 ложечка цукру, 1 ложка оцту, 3 ложки масла, 2 ложки дрібно січеної зеленої цибулі, 2 ложки січеного зеленого кропу, 1 лавровий листок, 2 зерна запашного перцю.

Приставити варити м'ясо. У міжчасі почистити буряки і нарізати соломкою, посолити, збризкати оцтом, добре розмішати і тушкувати з цукром на товщі, підливаючи бульйоном. Обчищене коріння моркви, петрушки і цибулю на-

різати соломкою, злегка обсмажити і перемішати з ясною засмажкою.

Коли м'ясо вже м'яке, вибрати його і в кип'ячий бульйон вкинути картоплю, покращану в кубики. Варити 10-15 хвилин. Потім додати тушковані буряки, підсмажені моркву, петрушку і цибулю з засмажкою, перебрані, промиті і дрібно посічені шпінат і щавель, запашний перець, лавровий лист, сіль і варити кілька хвилин.

У тарілки, розливаючи борщ покласти кусники вареного м'яса, варені яйця, сметану, і посипати зеленню кропу і дрібно посіченою зеленою цибулею.

ГОСПОДАРСЬКИЙ ПОРАДНИК

Як чистити посуду Тефлон?

Ми купили сковороду Тефлон і не знаємо, як із нею обходитися. Щоправда, дістали ми друковане пояснення, але англійської мови не знаємо настільки, щоб нам це було ясне. Деякі кажуть, що сковороду треба — обмивши по кожному вжитку — помстити олією. При поновному варенні треба олію витерти, а по вживанні вимити і знов намастити. Чи дійсно так треба поступати?

Читачка

Заки почнете вживати сковороду Тефлон, треба її докладно вимити, сполокати, витерти і помстити олією (тією, що її вживаєте до варення). У дальшому при варенні чи смаженні страв можете вживати товщу або й зовсім його не додавати. Варена чи смажена страва в цій посудині дійде. Добре, по вимитті помстити її олією, бо це забезпечує довготривалість сковороди.

Звертаємо Вашу увагу на іншу особливість цієї посудини. Вона дуже скоро нагрівається, отже треба утримувати нижчу температуру варення, як при іншій посуді. Так само треба пам'ятати, що поволока, якою ця посуда покрита, не зносить гострого натиску чи удару. Тому треба уникати металевих ложок чи гострих ножів до заміщення чи вишкрябування.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК ІЗ ПРИПИСАМИ

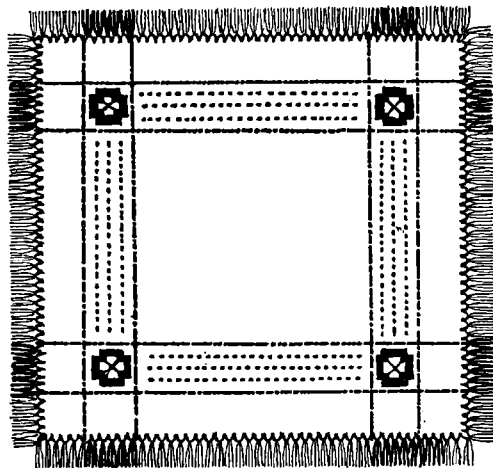
Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Українська ВИШИВКА

Вишивка улітку

Квадратова серветка
Embroidered napkin

Літньою порою теж любимо вишивати. Відпочиваючи серед природи, чи під час прогульки до міського парку беремо з собою в торбинці кусник полотна і трохи ниток, щоб використати час. Так приємно вишивається на свіжому повітрі!

Та це не може бути велика робота. Трудно тягнути з собою великий кусень полотна чи вибір ниток. У такому часі найрадше беримось за серветки, хустинки, доріжки. Їх ніколи не може бути забагато.

Подаємо такий зразок. Ця серветка — квадратова і може служити під флякон, вазонку чи накрити нічний столик.

Проект серветки виконала художниця Т. Єременко.

Квадратова серветка розміру 10x10 інчів. Матеріал — сіре полотно. Нитки Муліне (6 ниток). Техніка вишивки: хрестик, стебнівка, перетикання.

Краї серветки викінчені торочками, а ті закріплені рідкою обміткою чорними нитками ч. 310. У відступі одного інча від краю починається вишивка. Це є рівна лінія, виконана стебнівкою, рівнож у чорній красці. Слідуючі три середущі лінії, виконані перетиканням у червоній красці. До сірого тла полотна гарно виглядатиме макова ч. 666. А коли б тло було

біле, тоді треба дібрати ч. 321. Відступ між чорними і червоними лініями — 10 ниток.

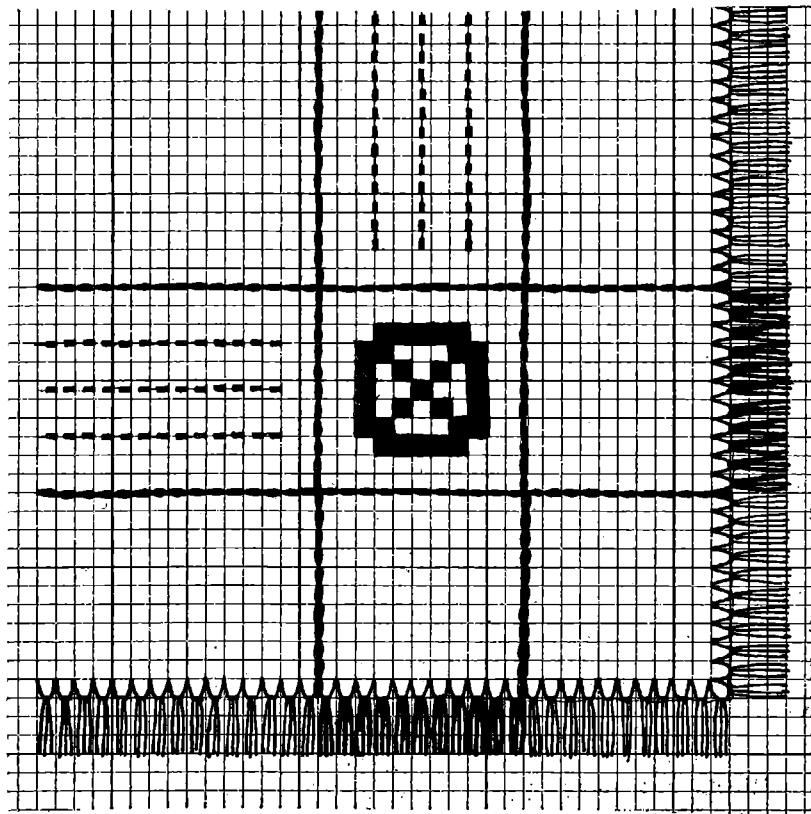
Там, де пересікаються лінії в углах — розміщений хрестиковий взір. Його виконуємо на переміну у двох рогах чорними, а в двох рогах червоними нитками.

Щоб викінчення торочками не було одноманітне, можна їх прикрасити. Короткий відступ тороків біля хрестикового мотиву можна заступити тороками з ниток Муліне — з одного боку чорними, а з другого червоними.

ПОШУКУЮ ПРИПISУ

Потребую припису на дієтичні сухарики без товшу, цукру й жовтка. Хто міг би мені подати? Прошу зазначити також у якій спосіб їх засушувати. Буду дуже вдячна!

Марія Левицька
Лос Анджелес

Взір для серветки
Design for the napkin

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

MAY, 1970

No. 5

Folk Art

The month of May and June are devoted in our organization to folk art. This does not mean that we are not involved with it the remainder of the year. The singing of carols and the decorating of 'pysanky' are connected with appropriate ritual holidays. But during these two months we emphasize cultural work by visiting our Folk Art Museum in New York, supporting it with our contributions, and generally evaluating our work in the field of folk art.

This year we really have something to be proud of. Our Folk Art Museum held its first competition and exhibit of Easter eggs on April 12, 1970 in New York City. Twenty ladies took part in the competition and

showed over 100 Easter eggs of varied designs. Some were based on age-old folk art motifs, while others reflected a more modern, highly individualistic approach to the art.

The exhibit featured 20 examples of "pysanka" art from the various regions of Ukraine and gave an excellent over-all view of "Pysanka" designs and their symbolism.

A similar project was undertaken by the Newark Regional Council which put on a month-long Ukrainian folk art exhibit in the city's museum. Folk costumes, embroidery, hand-woven materials, ceramics, wood carvings and Easter eggs were beautifully displayed with clearly marked name plates. The

Regional Council also provided a map of Ukraine and a masterfully edited catalog. A special highlight of the exhibit was the presentation of an evening of Ukrainian song and dance. The entire affair was well covered in the local press and reported in the Museum Bulletin.

Other UNWLA Branches are also making strides in this area. Chicago's Branch 84 has gotten together an interesting Ukrainian doll collection, and Branch 46 in Rochester gave a Christmas Eve supper for the 250 members of the Century Club. In Newark Branch 86 introduced our Easter customs to the readers of the 'Sunday' magazine. Branches 57 in Utica, N. Y., and 93 in Hartford, Conn., presented traditional Ukrainian Easter foods at exhibit-demonstrations. Branches 82 in the Bronx, N. Y. and 98 in Philadelphia presented folk art exhibits in city libraries. Branch 25 in Pawtucket, R. I., arranged a similar exhibit in the Slater Mill Museum, while Branch 49 in Buffalo sponsored a "paska" bake-off. There were also innumerable "pysanky" demonstrations, and folk dress showings. Our Branches also took part in folk festivals.

But although our accomplishments are impressive we cannot rest on our laurels. Folk art — its knowledge and use — should not be reserved for special occasions.

Therefore our organization should continue its work on the study and application of folk art if we want to bring it to the attention of our American friends.

A leader does not say "Get going!" Instead, a leader says "Let's go!" and leads the way.

Patricia Kilina

SINK DEEP OH, STATELY PINE

Sink deep, sink deep, oh, stately pine,
sink deep into the dark lake.
Fall before the wind,
Fall before the storm,
Fall before lightning, oh, pine.

Now the blue waters know you,
now the blue fish know you,
now the blue shadows know you.

Stand with your trunk above the waters, oh pine,
stretch out your branches below —
stretch out your branches like roots, oh, pine
and stand, ungrowing, forever.

Now the children in their boats know you.
Now the fishermen in their boats know you.
They look at your foliage in the depths of the lake,
now they tell legends about you
now they tell legends about you.

Translated from Ukrainian
by Tetiana Shevchuk

Patricia Kilina

It has been stressed repeatedly that at least one of the obligations of the Ukrainian community in the USA is to preserve our culture and to acquaint the Western world with it. As we all well know, it is not an easy task, so we treasure every friend Ukrainian culture gains all the more. One such friend, is Miss Patricia Kilina, who has become more than an admirer of Ukrainian culture. She has joined the ranks of its creators. Recognizing her abilities and contributions "Our Life" has chosen Miss Kilina as its young talent for the year 1969.

Born on a ranch in western Montana, she lived there for the first 17 years of her life. As she herself admits, this fact accounts for the strong elements of nature in her poetry. At 17 Miss Kilina came to New York to attend college, first Stephens College, then Manhattanville College of the Sacred Heart, where she majored in English literature. In her last year in college she became interested in Ukrainian culture and began to learn the language. Upon graduation in 1957 she married George Tarnawsky, a Ukrainian poet. In Miss Kilina's own words once she entered the world of poets, it was impossible to resist an impulse to write. To date Miss Kilina has written two novels in English: "The Burning Bull," and "Old Men, Old Horses," a collection of poems "The Green Fugue," a collection of short stories of which one received an "Atlantic Monthly" literary prize some years ago, a play and a travelogue. The first book of Miss Kilina's poetry in Ukrainian was published in 1959 under the title "Trahediya Djmeliv" (Tragedy of the Bumble-bees), and was followed by "Lehendy i sny" (Legends and Dreams) and the latest "Rozhevi mista" (Pink Cities). Now she is working on her fourth book of poetry, which will contain miniatures (mini-poems), which, Miss Kilina claims, are fun to create.

She talks freely about her writing. There can be no separate topics for English or Ukrainian writing. She can never work on an idea in English and write in Ukrainian. One must think in the language in which the work is to take shape. Often, Miss Kilina states, she is inspired by the sound of a particular word, or by its connotations beyond the literal meaning. She is very much aware of words, of their sounds, of the images they evoke, and she enjoys reading a dictionary. Ukrainian is still a new language to Miss Kilina, and she fully appreciates its new, fresh and melodious sounds. She is especially fond of folk songs and they are often a source of inspiration in her writings.

Recently "Reader's Digest," where Miss Kilina is book editor, published her article about Oriental rugs. That is another passion of hers. Following this interest, Miss Kilina would like to learn about Ukrainian rugs. She has heard about this old form of Ukrainian folk art, but has not had an opportunity to study them first-hand. In general, she finds that Ukrainian folk art is rich in its forms and varieties, and Ukrainians are very fond of it.

In another field, Miss Kilina is collaborating with her husband in the preparation of a translation into English of dumy, major Ukrainian kozak sagas. The collection is to be published by Harvard University this spring in a bilingual edition.

As for her Ukrainian acquaintances — Miss Kilina feels at home with them, although she claims that there are more conservatives among the Ukrainians than in American society as a whole. This is reflected in a feeling toward modern poetry. It is often misjudged, misunderstood or rejected outright. But it is perfectly natural for the young to seek their own ways. Reading Miss Kilina's poems, or conversing with her, one forgets that she was not born a Ukrain-

Patricia Kilina

ian so deep in her concern for our culture and so strong is her feeling of oneness with us. M. O.

DEMONSTRATION OF WEDDING COOKERY

The Cultural and Educational Commission of UNWLA sponsored a discussion on Ukrainian traditional cookery, which was held in New York City on March 8, 1970. It was well-attended by the cultural and educational chairmen of the various Branches. Mrs. Irene Kashubynska gave a talk on the subject and a demonstration of wedding cookery was given by Mrs. Maria Demydchuk.

OLD AGE HOME PROJECT

The UNWLA Regional Council in Detroit started an Old Age Home Project several years ago. An Old Age Home Building Fund was established and a 3-acre lot in Warren, Mich. was purchased for this purpose. Now the project has entered its second phase. The Regional Council asked the city of Warren for re-zoning. A plan of the building has already been made which includes 80 units for old people. Besides that a Common Building is planned.

A leader does not walk behind with a whip, but is out in front with a banner.

WHAT TO READ

Chomiak, Martha (Bohachevsky), **The Spring of a Nation; the Ukrainians in Eastern Galicia in 1848.** Philadelphia, Shevchenko Scientific Society, 1967. Pp. 80.

1848 was a revolutionary year in the Austro-Hungarian empire: it marked the beginning of what is known in history as the "spring of nations." The "spring," alas, did not last, but it was then that seeds were sown to be harvested by future generations. The year 1848 brought the abolition of serfdom and the end to the feudal order, but for Ukrainians in Galicia it meant more: the beginning of a national awakening.

Martha Bohachevsky-Chomiak teaches East European history in Manhattan College in New York. This interesting study of a brief, but meaningful period — Dr. Chomiak's first contribution to historical scholarship — originated as an honors thesis at the University of Pennsylvania and was presented later in a revised form as a master's essay at Columbia University. The present edition is published as volume 19 of Ukrainian Studies — a series issued by the Shevchenko Scientific Society.

ST. OLHA'S COSTUME

Many of our Branches which recently held observances in honor of St. Olha included in their programs a short dramatic sketch entitled: "The Queen's Confession." A special costume, both historically correct and suitable for the stage, was needed. It was made by the UNWLA Central Office based on designs by artist Wasyl Diadyniuk, and is now available on loan from that office.

Two good talkers . . . not worth one good listener.

GFWC CONVENTION IN SAN ANTONIO, TEXAS

The 79th Convention of the General Federation of Women's Clubs was held on June 7-12, 1970 in San Antonio, Texas. The first Vice-President Mrs. Earle A. Brown became President-elect and was installed GFWC President on the evening of June 12.

The official opening ceremony was held on June 9. The first day was filled with different presentations, including the Military Wife of the Year and Miss America 1970. On June 10 an Idea Exchange Meeting of Club Presidents was arranged, and on June 11 resolutions and revisions were discussed. On June 12 Mrs. Walter Varney Magee, the President gave her report. The Texas Gala Banquet was held on June 8, 1970.

The Ukrainian National Women's League and its Public Relations Chairman Mrs. Mary Dushnyck had their presentation at the International Luncheon on June 11. It was an attractive view as all foreign delegates gathered in their folk costumes. A more detailed report of this event will be published in the June issue of OUR LIFE.

Our organization is an associated member of GFWC since 1947. Our representatives attended most of its Conventions and our Branches are members of the local Federations. In 1966 the World Federation of Ukrainian Women's Organizations became a member of the International Clubs Section.

CULINARY TERMS

We are continuing our glossary of Ukrainian culinary terms.

Bismarck Herring — оселедець „Бісмарка“.

Blackberry — ожина.

Black current — чорні порічки.

Black sausages — кров'яна ковбаса.

Blanch — запарити (городину або садовину).

Blend — суміш; змішувати.

Blender — змішувач.

Ukrainian Dishes

Recently we published a small cookbook entitled "Pastry", which dealt with the preparation of different kinds of dough and baking hints. Its author is the noted home economics teacher and culinary expert Natalia Kos-tecka Stefanyshyn. The booklet is published in Ukrainian and has been received with great enthusiasm by our readers. Many of them have asked for it in an English edition.

We would like to share with our readers one of Natalia Stefanyshyn's recipes. It is taken from her first Ukrainian Cookbook, published in 1952 by the International Institute in Philadelphia, Pa.

Chocolate Roll with Almonds

5 eggs, separated

5 T. sugar

2 oz baking chocolate

¼ lb. almonds, blanched and ground

1 cup heavy cream

1 T. sugar

1 tsp. vanilla

Beat egg yolks and add sugar gradually.

Melt chocolate in saucer over hot water and add to egg yolk mixture.

Stir in ground almonds.

Beat egg whites until stiff and fold into above mixture.

Bake in well greased pan (8 x 12) for 30-40 minutes at 300 degrees.

Turn out on a piece of wax paper, roll up and allow to cool.

Beat cream until stiff; add sugar and vanilla. Unroll pastry, spread with cream and roll up again. Allow to stand in ice box until thoroughly cold. Serve in slices. (This does not keep too well, so serve the day it is made).

OUR LIFE

Edited by Editorial Board

Published by the Ukrainian

National Women's League

of America, Inc.

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

Що подарувати мамі?

Ще всі сплять, а Юлечка встала рано-раненько. Вона хоче мамі несподіванку зробити, бо мама сьогодні іменинниця.

Що мамі подарувати?

Вийшла дівчинка на подвір'я, бачить песика Рябка. Юля питає:

— Не знаєш, песику, що подарувати мамі на іменини?

— Знаю. Найкращий подарунок — великий смачний маслак!

Так відповів Рябко. Юля знає, що песик любить маслаки, а мамі такого дарувати не можна. Хіба ж то подарунок?

Вийшла Юлечка на вулицю, пішла до крамниці. Продавець продає садовину. Юля питає:

— Скажіть, будь ласка, що подарувати мамі?

— Ось пахучі солодкі банани. За десять центів дам тобі п'ять бананів, — відповів продавець.

Банани пахучі, але Юля грошей не має.

Пішла дівчинка далі, аж до лави. Тут два баранчики скубуть траву. Юля питає:

— Милі баранчики, що подарувати мамі на іменини?

ГРА „ЗОЗУЛЯ“

Посередині кімнати сидить дитина на стільчику і має на голові паперову шапку з формою пташки. Це — „зозуля“. Діти стоять рядом вздовж стіни. На слова вчительки: — Погуляймо по гайочку, послухаєм голоси птахів! — діти розходяться по кімнаті чи площі.

Зозуля кує: — „Ку-ку, ку-ку!“

Діти зупиняються, а одна дитина за спиною зозулі повторює „ку-ку, ку-ку!“

На слова вчительки: „Всі присіли на пеньок, щоб послухать голосок!“ — діти присідають. Зозуля відповідає, а тоді визначена дитина вдруге каже „ку-ку, ку-ку!“ Зозуля відгадує ім'я дитини, що повторювала її пісні. Тоді міняються місцями, або вибирають нову „зозулю“.

— Сплети мамі светер з нашої вовни, — відповіли баранчики.

Добра порада, тільки ж Юля не вміє глести светер.

Пішла дівчинка до річки. На березі купається довгоногий бузько. Юлечка стала на кладочці і питає бузька:

— Порадь, бузьку, що подарувати мамі?

Бузько своїм довгим дзьобом дістав із води зелену жабку:

— Ось найкращий подарунок!

Ой, ні! Мама жабки не захоче!

Дівчинка вже й стомилася, сіла на траву під деревом. А на гілочці посвітує шпачок. Юля питає шпачка:

— Шпачку-співачку! Може ти знаєш, що подарувати мамі?

— Знаю, каже шпачок. — Ось тут багато гарних блискучих жучків. Зараз наловлю, подаруєш своїй мамі.

— Ні, ні, не треба! — відказала Юля. — Жучки дуже гарні, але вони в нашому садку все листя поїдять.

Зажурилася Юлечка, нема подарунка. Вже нікого не питає, сама роздивляється навкруги. Побачила в траві блакитні квіти-дзвіночки, а далі жовті кульбаби, а ще далі ромени. Багато, багато гарних квітів росло на лаваді. Схопилася Юля і почала зривати найкращі квіти. Склала гарну китицю!

Тоді швиденько пішла додому і подарувала мамі квіти.

Мамі такий подарунок сподобався.

Г. Чернобицька

ТАКИЙ КРАСЕНЬ

Яка барвіста вишивка —
Мегеликові крила!

Його квітуча вишенька

У гості запросила,

І він присів на гілочку,

І вишенька спитала:

— Скажи, тобі ці крилечка

Веселка вишивала?

Інна Кульська

Надія Приходько

КОНВАЛІЇ

Що за пахощі у гаї,
Що за квіти у траві?
Білі-білі та духмяні,
Повні запахів весняних
Ніжні квіти лісові.

То ж від них так гарно в гаї,
То ж від них така краса.
Глянь — перлинками звисає
З них ранкова роса.

В квітах-чашечках настої,
Їх комахки радо п'ють.
Гарно в лісі, як весною
Скрізь конвалії цвітуть!

К. Перелісна

ВІТАННЯ

В день матусі, люблю маму
Нашу рідну привітаєм,
І їй щастя, сил, здоров'я,
І літ многих побажаєм.

Нас вона, як сонце, гріє,
І як мур хова від лиха,
Нам вона і допомога,
І порада і утіха.

Ми без неї всі пов'янем,
Як без сонця в'януть квіти...
Люба мамо! Будь здорова
Нам на довгі, довгі літа!

К. Перелісна

МОРОКА

У нас чотири ляльки
Й ведмедик хутрянний,
Та ще сіренька мавпа
І котичок живий.

Усі такі слух'яні,
Гарненько так сидять,
А з котиком морока —
Все може повалять.

Знов мий тоді на кухні,
Знов ліжка застеляй...
Такий шкідливий котик,
Хоч в хату не пускай!

На баштані

(3 дідових оповідань)

Я люблю свого діда за його оповідання. Він так гарно розказує і про такі цікаві речі, що слухав би його без кінця. — Так ото — почав нове оповідання дід, — було це на баштані. Ти знаєш, що таке баштан? Це ділянка землі, на якій ростуть кавуни і дині. А в нас в Україні було баштанів та баштанів, а кавунів — гори їх клали восени на збиранні! Кавуни ж були великі — обома руками не обіймеш! А як розріжеш, то кавун наче сонцем налитий, такий червоний, соковитий, солодкий і запашний.

— І в вас був баштан? — питаю я діда.

— Не перебивай, слухай. Усе розкажу за порядком.

— Був і в нас баштан. Далеко за селом і за чагарником, у якому різне птаство та гаддя водилося. Баштан треба було сторожити, не так від птаства, яке теж любило подзьобати і попсувати кавуни й дині, але від двоногих гостей. А були це переважно хлопчачі, такі як оце ти, халамиднику. Підкрадали вони часто до баштану, і то пізнього вечора, при місяці залазили на баштан і крали кавуни, та ще й найбільші вибирали.

— І у вас крали? — не втримувався я від цікавості.

— Стривай, не перебивай, слухай... Сторожив і я на баштані, бо працювати в полі за плугом уже не міг, старий був. Сидів на баштані в гарно збудованім курені. А зі мною був ще мій вірний приятель, пес Кудлань. То такий був пес, як лев. Як кого чужого на баштані побачить, то той не втече: Кудлань наздожене, насяде як шуліка на курча... і злодій у моїх руках.

Ото одного вечора сиджу я біля куреня, жовту соковиту і солодку мов банана диню їм. Кудлань біля мене сидить, хвостом крутить. Коли дивлюсь — ген-ген на краю баштана щось бовваніє, чорніє... одна пляма, друга, третя...

— Ой — зі страху ойкнув я.

— Мовчи. Слухай — мовив далі дід. — Потім ті плями стали більшати. Якись стали чорні тіні. Я

думаю — що це може бути? Глянув на Кудланя, а він уже з задніх ніг на всі чотири став і настобурчився. — Кудланю — кажу до нього — біжи он туди, там хтось є. Мій Кудлань як зірветься, та за тими чорними постатями. А потім я дивлюся — немає ні їх, ні Кудланя. Чисте поле з кавунами при місячним світлі.

— А що ж із Кудланем? — не втерпілося мені.

— Цить, кінець ще прийде.

Я з запертим духом слухав діда. А він мовив:

— За декілька хвилин дивлюсь і очам не вірю — іде мій Кудлань до куреня і зубами веде за собою хлопця. — От тобі й зловився — сплеснув я руками. А коли Кудлань із хлопчиною наблизились до мене, я запитав малого заблуду:

— Ти чий будеш? — Гордієнків.

— Гм. Гордієнків. А чого ж ти і з ким сюди зайшов?

— Я... почав хлопець, а з очей у нього сльози текли, мов горох...

— Я не сам був... Із двома іншими хлопцями. У нас немає баштану, а кавунів захотілося. То ми понакидали на себе чорні плащі й підкралися до баштану вашого, не знаючи, що тут такий пес... Він мене аж біля села наздогнав. А тепер я прошу вас, діду, не карайте мене і батькові не кажіть.

— І ви не покарали його?

— Цить, кажу. Не перебивай.

І дід закінчив своє цікаве оповідання про баштан, хлопців та Кудланя:

— Карати я тебе не буду, хлопче, й батькові не скажу. А тільки знай наперед — коли хочеш кавуна чи диню, прийди до мене і попроси. Я не пошкодую, радо дам тобі задурно хоч скільки кавунів та диню. Бо просити — не гріх, а красти — то велике прогрішення і перед Богом і перед людьми...

На цьому дід закінчив. А я був трикратно втішений: раз, що почув таке гарне оповідання, друге — що Гордієнків хлопець залишився непокараний, а третє — дідова наука пригодиться і для мене...

КОТИЛАСЯ ТАРІЛОЧКА

Котилася тарілочка
По крутій горі,
Забавляла любих діток
У моїм дворі.
Нам тієї тарілочки
Чому не любить —
Хорошая, золотая
І, як жар, горить.
Прийшла баба, сама чорна
І чорний жупан, —
Заховала тарілочку
У синій туман.
Постихали співи й жарти
У дворі моїм;
Золотої тарілочки
Стало жаль усім.
Зачинився я у хаті,
У віконці став
І про тую тарілочку
Співати почав:

„Туманочку, туманочку!
Поклонись зорі,
Покоти нам тарілочку
По нашій горі...“

Золотую тарілочку
Всі знають давно:
То на небі сонце ясне,
На весь світ одно.
Чорна баба — нічка темна:
Із давніх давн
Покриває все на світі,
Як погасне день.

ЗРОБЛЮ СОБІ ЧОВНИЧОК

Якби мені човничок
І весло,
То мені і клопоту
Не було:
Вплив би на озеро
На зорі,
Поставив би сіточки,
Ятері.
Як моему татові,
І мені
Ловились би пліточки
Окуні.
Яке треба вивчити
Ремесло,
Щоб зробити човничок
І весло?

О. Пархоменко

Замовляйте збірник
ЩЕБЕТАЛИ ПТАШЕЧКИ
Упорядкувала Марія Юркевич
Ціна 75 ц.
Замовляти в Централі СУА

НЮ ЙОРК, Н. Й.

(Докінчення зі ст. 20)

фічних сценках і фантазіях. Її „Дівич-вечір на Гуцульщині“ чи „Щедрівка“ — це глибоко відчуті картини народнього побуту. Від них віє свіжістю справжнього нашого села, що заховалось у спогадах дитини. А її „Відьми“ й „Упириці“ — це несамо-випадково вакханалії народньої фантазії, що знайшла собі вихід у такій персоніфікації зла.

Около 30 картин показала Зоя Лісовська на цій виставці. В загальному вражало багатство відчуття при великій динаміці ліній і барв. Малярка має великі можливості і треба сподіватись, що вона належно їх використає.

Велика кількість відвідувачів свідчить про зацікавлення публіки. Це велика заслуга 64 Відділу, що зумів її твори нам показати. **Присутня**

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Річні Збори 66 Відділу СУА

Дата: 15. лютого 1970 р.

Збори відкрила голова Ростислава Яхницька молитвою та попросила вшанувати мовчанкою пам'ять двох членок, що відійшли, а саме бл. п. Альбіну Кошак і Станиславу Захаріїв.

Президія: п-ні Леся Кизик, голова, п-ні Анна Кузьо, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 40 членок.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Весняні Вечерниці з представленням градуантів, Просфору при кінці січня та взяв участь в імпрезах інших організацій. Улаштував три передсвяткові базари та тричі продаж печива. На Фонд кн. Ольги пожертвував 25 дол., на НТШ у Сарселі 50 дол.

Вечерю влаштували наші госп. референтки, а подавали до столів молоденькі дівчатка, як З. Козюпа, О. Мандич, Р. Де Франко, А. Кульчицька. Після вечері почались привіти від установ. О. парох В. Остах розказав про походження наших Різдвяних звичаїв, а д-р Кизик коротко з'ясував завдання наших лікарів.

в) Сусп. Опіка: Відділ вислав 34 пакки на адреси, отримані від Централі. Проведено збірку на Фонд Наглої Потреби під церквою св. Михаїла, яка принесла 119 дол. Під час Просфори проведено збірку на хворих у Гавтінгу і переслано їм 150 доларів. Удільно допомоги двом студентам.

Дитячий Гурток Книголюбів при 82 Відділі СУА відвідав Музей Народньої Творчости в Нью Йорку

UNWLA Branch 82 in Bronx, N. Y. is conducting a children's bookclub

г) Фінансова: Відділ мав загального обороту 3,932.32 дол.

На внесок **Контр. Комісії** удільно абсолюторію уступаючій Управі.

До **нової Управи** ввійшли пані — Ростислава Яхницька, голова, Ірина Гриневиц, секретарка, Олена Томоруг, касієрка, Лідія Козюпа, фін. секретарка. Референтками стали пані — Н. Лодинська організаційною, І. Мандич культ.-освітньою, М. Рудницька, М. Кульчицька, М. Панкевич сусп. опіки, С. Данко пресовою, С. Брезіцька, І. Телюк, М. Самсонюк, А. Кравчук, В. Гусак господарськими.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Л. Кизик, М. Гижа, О. Бриньовська.

Збори закінчено молитвою.

С. Данко

пресова референтка

БРОНКС, Н. Й.

Прогулька Дитячого Гуртка Книголюбів

Дня 23. листопада 1969 р. члени Дитячого Гуртка Книголюбів відвідали Музей Нар. Творчости СУА, що приміщений в Українському Інституті Америки. Прогулькою керувала п-ні І. Іванчишин, що веде цей Гурток уже кілька років, а допомагали членки 82 Відділу СУА. Дітей привітала на місці вих. референтка Окр. Ради п-ні Я. Трембіцька. З великим захопленням і зацікавленням діти оглядали Музей, прислухаючись до кожного слова пань із Музейного Комітету — М. Ржепецької, О. Щур, Н. Горечої, І. Петрівської.

Не раз можна почути, що нашим дітям трудно зрозуміти побут далекої України. Треба було бачити, як іскрилися їм очі, коли їм показували з відповідним поясненням ояги, вишивки, кераміку, вироби з дерева, модель хати й обійстя, модель дерев'яної церкви й мініятуру замку. Подивлялися портрети українських діячів, приміщені в Укр. Інституті, а особливо довго придивлялися до виставки книжки. Повертаючись додому в дитячій уяві творились фантазії, іноді будуючи місток до сучасности. Музей не багатий, але зробив враження на дівчорі, пробудив у них тугу за рідним і викликав у них зацікавлення до історії свого народу.

ШІКАГО, ІЛЛ.

Річні Збори 84 Відділу СУА

Дата: 22. лютого 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні Володимира Демус. Молитву відмовила д-р Людмила Кодельська.

Президія п-ні Людмила Хойнацька, голова, п-ні Уляна Павлинська, секретарка.

Звіт Управи зложили — п-ні В. Демус, голова, п-ні Марія Сайкевич, секретарка, д-р Л. Кодельська, культ.-освітня референтка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює лиш 18 членок.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував виставку українських ляльок на Конвенції Амер. Жін. Організацій, де дістав другу нагороду.

84 Відділ США в Шикаго створив низку груп ляльок у народньому вбранні. На світліні — сценка „Різдво в Україні“.

UNWLA Branch 84 in Chicago, Ill. presented an exhibit of dolls in Ukrainian costumes on the theme "Winter in Ukraine"

В серпні 1969 р. на стейговому базарі в Спрінгфілді, Ілл., виставлено цілу сцену українського села. Виставка тривала 10 днів і принесла великий успіх, бо її відвідувало денно тисячі людей. Дижувували членки Відділу й студентки університету (пп. Оля Стишнюк і Катруся Кодельська) та Укр. Вищих Освітніх Курсів ім. Петра Могили в Шикаго. Перед Різдвяними святами влаштовано виставку в Музеї Науки і Промислу в Шикаго під гаслом „Українське село в Різдвяному часі“. Знов у бібліотеці м. Джоліет влаштовано в тому ж часі виставку п. н. „Укр. хата в Різдвяному часі“, яка тривала до 5 січня 1970 р. Окрім того Відділ допоміг студентам у виставі Вчительського Каледжу та 102 Відділові США в Монстері, Інд.

Двічі Відділ провів радіопередачі, що їх прочитали пп. Оля Стишнюк і Катруся Кодельська. Одні сходи́ни присвячено пам'яті кн. Ольги. На спільних обідах вислухано доповідь п-ні Галі Сосенко „Враження з подорожі по Європі й Австралії“ й оглянено фільм п. Якова Криховецького з посвячення Собору св. Софії в Римі. Відділ вітав астронавтів у центрі Шикаго.

в) Сусп. опіка: Відділ вислав 12 одягових пачок українцям у Польщі. Провів збірку на Фонд Наглої Потреби.

г) Господарська: Референтка підготувала два спільні обіди для членок Відділу й їх родин.

Контр. Комісія ствердила, що книги

ведені в порядку, а тоді уділено абсолюторію уступаючій Управі.

До нової Управи ввійшли пані — Володимира Демус, голова, Уляна Павлинська, заступниця, Людмила Хойнацька, секретарка, і Стефа Шандра, касієрка. Референтками стали пані — Марія Ріпецька організаційною, д-р Людмила Кодельська культ.-освітньою, Марта Гайдук господарською.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Ольга Олексюк і Тетяна Шнур.

Уляна Павлинська, містогорова

НЮАРК, Н. ДЖ.

Великий пропагандивний успіх членки 86 Відділу США

Широко відомий уже в ЗСА молодечий 86 Відділ США ім. О. Теліги в Ньюарку, який гідно і при кожній нагоді репрезентує в американському довіллі українське мистецтво і культуру та популяризує українське ім'я.

Добре сталося, що наші молоді Союзянки взяли собі за головну ціль у своїй діяльності — саме бути активними й винахідливими в цій дуже важливій ділянці нашого організованого життя. Оглядаючися назад у своїй п'ятилітній праці, ми знаходимо цілий ряд світлич фактів, що свідчать про те. До довгого ланцюга успіхів на цьому відтинку, що їх здобували членки організовано, чи індивідуально, ми з приємністю відновуємо черговий великий успіх членки Від-

ділу Олександри Стебельської (вона також є членкою Управи Відділу). З нагоди Великодніх свят, за новим календарем, О. Стебельська відбула довге інтерв'ю, połącене з виставкою і показом писання українських писанок, з редакторкою недільного додатку до почитного щоденника в Нью Джерзі „Ньюарк Ньюз“, Маргаретою А. Ванс. Саме в цьому „магазині“ з неділі, 29 березня 1970 р., появилася стаття згаданої авторки, в якій вона в кількох місцях цитувала відповіді О. Стебельської щодо техніки писання писанок. На 8-ми сторінках, включно з 1-шою обкладинки, були поміщені кольорові і чорно-білі світличні писанок, О. Стебельської при писанні писанок, Євгенії Змий, членки Управи Відділу, з донями при огляданні писанок, о. Я. Дибки з проф. М. Добошем при відправі перед свяченням пасок і ін. З тієї ж нагоди в редакційній статті про християнські традиції святкування Великодня, співредактор Давн Ласпалюто назвав Україну й українців у ЗСА, що культивують писанкове мистецтво. Стаття під товстим наголовком „Традиціонал Юкрейніен Істер Арт“ спричинила широкий відгомін між американськими читачами „Ньюарк Ньюз“.

Анна Твардовська

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Святочні сходи́ни в честь героїнь

Дня 1. березня 1970 р. 88 Відділ США на Френкфордї вислухав співану Службу Божу з панахидою за душі поляглих українських жінок. Співав місцевий хор під орудою дир. Дябоги; в перших лавках засіли юні Сумівці в одностроях і в церкві відчувався святочний настрій. Люди вивопнили церкву, бо зрозуміли посвяту наших героїнь. По панахиді в залі при церкві св. Йосафата відбулися святочні сходи́ни, на які прибула більша кількість людей. Сходи́ни відкрила голова Відділу Софія Кусень і попросила вшанувати пам'ять погиблих однохвилинною мовчанкою. У дальшій програмі п-ні Стефанія Колодій віддеклямувала вірш, присвячений героїням, а п-ні Софія Кусень відчитала доповідь, у якій згадала видатних українських жінок від княжих часів аж до тепер, що завзято ставали в обороні свого народу проти ворога і віддали життя за нього. Піснею „Не пора“ закінчено ці вдалі сходи́ни.

С. К.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ляльковий театр 90 Відділу СУА

Цей ляльковий театрик був чи не першим українським ляльковим театром в Америці.

П'ять років тому, коли засновано ще один Відділ СУА, а саме 90-ий, молоді матері-ентузістки взяли собі за завдання плекати і ширити українську культуру і мистецтво. А що виховна діянка була їм найближча, то створено Ляльковий Театр п. н. „По дорозі в казку“.

Початки були нелегкі, однак при муравлиній праці пань і в дечому помочі чоловіків, сьогодні театр прекрасно zorganizований і змеханізований (до тої міри, що пані самі можуть ним орудувати). Здається, не має Світлички ні школи на терені Філядельфії, що не знали б про цей чудовий театр. Як приємно і яка це винагорода для виконавців, коли під час абсолютної тиші в залі — чуються зігхання, захоплення діточок, або коли після закінчення малята закрадаються за сценку, стараючись нав'язати конверсацію з маленькими „людьми“, як їх часто називають, або звірятками... А ті мовчать... не відповідають... І вони дещо розчаровані, а то і з жалем вертаються до мами.

П-ні Дарка Шуст, яка очолює Ляльковий Театр, перед кожним виступом у дуже гарній формі представляє всі „особи“ й звірятка, що беруть участь у даній п'есі, описує їхні стилеві строї і пояснює їхню ролю. Тоді діти з більшим напруженням чекають появи даної „особи“ чи звірятка.

Сьогодні театр у своєму репертуарі має кілька народніх казок і прекрасну оперетку „Червона шапочка“, текст Л. Полтави, музика Безкоровайного. Тепер підготовляє п'еску „Непосидюшка“ З. Чайківського, відомого у Філядельфії автора і режисера. Всі строї стилеві, проекту п-ні М. Хомин-Куруц, також тваринки вбрані у вишивки — напр., песик Бровко має вишивану сорочечку. Декорації відповідно до теми дуже дбайливо розмальовані оліями, часто по дві-три зміни для одної казки. Всі декорації і строї — виконані панями Відділу.

Театр виступає на різних дитячих імпрезах, по Світличках, школах і сиротинцях. Часто виїжджає поза Філядельфію.

Одиною проблемою Лялькового Театру є відповідна література. На жаль, письменники дитячої літератури майже не пишуть для лялькового театру, можливо тому, що їх є дуже мало, бо не знаю, чи є більше, як

два-три театрики на цілу Америку. Це часто ускладнює працю, бо дану казку треба відповідно переробити для лялькового театру. Було б дуже побажане, щоб наші письменники дитячої літератури допомогли нам розв'язати цю проблему. Думаю, що це не лиш проблема нашого театру, але й інших.

Тео. М.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У звітному з Річних Зборів 9 Відділу СУА, що появилось в ч. 2, 1970 р., пропущено в новій Управі прізвище касієрки п-ні Параскеви Сметанюк.

У звіті з Річних Зборів 1 Відділу СУА зачислено працю орг. референтки, а саме проведення коляди і розпродаж квитків на Вишивані Вечерниці до госп. референтури, тоді коли її виконала п-ні Галя Дармограй, орг. референтка. Також пропущено у списку нової Управи прізвище п-ні Лесі Гой, мистецької референтки.

У вістці „Висилка одягових пачок“, що була вміщена в ч. 2, 1970, подано, що 33 Відділ СУА з Клівленду зайнявся збіркою і висилкою одягових пачок до Інституту св. Ольги в Прудентополі. Через недогляд пропущено згадку, що це діялося при співпраці 12 Відділу СУА і Т-ва „Самопоміч“ у Клівленді.

У статті д-р Марії Струтинської „Молитва чи скарга“ в ч. 3, 1970, зайшла помилка у 2-му стовпці, 4-ий рядок знизу. Має бути — Церанського переклад, а не як там подано.

У дописі 45 Відділу СУА в ч. 4, 1970 перемінено при скорочуванні змісл речення. Замість речення „її дістали ми з порад і вказівок Централі й Окр. Ради СУА“ має бути — „Вказівки і поради Гол. Управи СУА доповнили нам наші ідеї та бажання працювати“.

Цитат із Т. Шевченка у тому ж дописі повинен звучати: „Помарнілая пустеля, кинутая Богом“.

За всі недогляди перепрошуємо.

З-ПОМІЖ ЧУЖИХ КНИЖОК

„МОЇ СВІДЧЕННЯ“ — Анатолій Марченка.

„MY TESTIMONY“ — by Anatoly Marchenko.

Анатолієві Марченкові, синові робітника й прибиральниці, ще в молодому віці довелося познайомитись із допитами в міліції, куди він випадково попав. Зараз же по виході звідти, він вирішив тікати з СССР.

..У 1960 р., 22-літнім молодцем, бажаючи здійснити свій намір, Анатолій намагався перейти іранський кордон, та прикордонники його затримали. За державну зраду він був засуджений на 6 років тяжкої праці в концтаборах.

Тяжко попрацювавши в одному з Мордовських таборів, Марченка занепав фізично і його, за невиконання норми, посадили до „спец-камери“. Там йому довелося зустрітись з такою жахливою дійсністю, в яку він би нізащо не повірив, коли б не був сам її свідком.

Нестерпно тяжкого існування в „спец-камерах“ деякі в'язні не витримували і йшли на самогубство: дерлися на колючий дріт, яким був обгороджений табір, і на оклик вартового „Не лізь, бо стрілятиму!“ — відповідали: „Зроби нам цю ласку, врятуй від щасливого життя!.. — і постріл вартового визволяв їх навіки...

Будучи свідком такого нелюдського ставлення до ув'язнених, Марченка вирішив по виході на волю все це описати, хоч би за таку книжку прийшлося би сісти за ґрати.

Обіцянку свою він виконав, а невдовзі довелося йому знову повертатися до того самого табору, що він його так яскраво змалював. Л. Д.

До передплатниць Нашого Життя

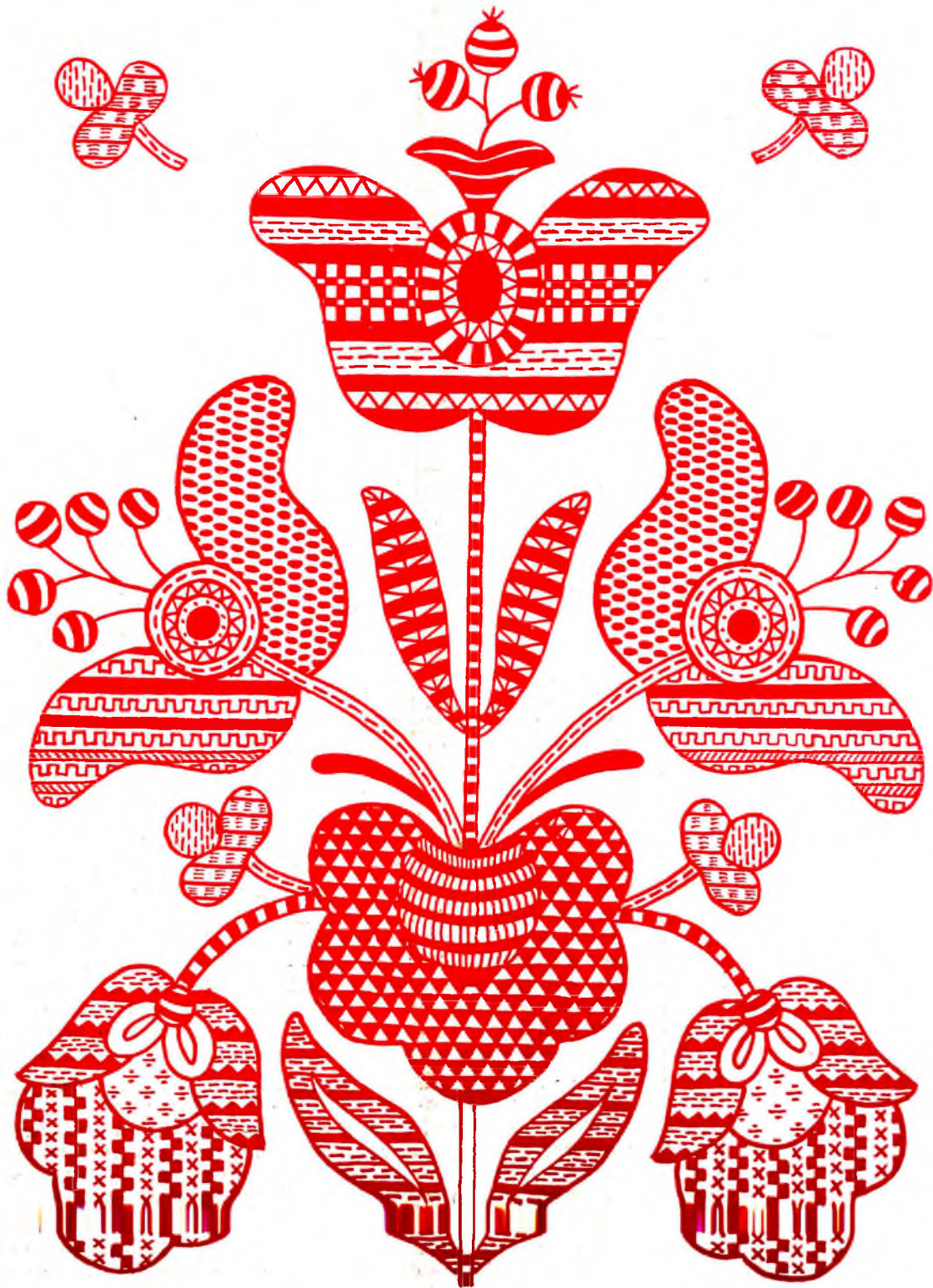
Часто трапляється, що наші читачки — міняючи своє помешкання — не повідомляють нас про зміну своєї адреси. Тоді журнал іде на давнє місце й не раз пропадає. Частіше трапляється, що пошта повертає нам його в принищеному стані й за цю службу каже собі платити зворотне порто. Щойно тоді можемо вислати число на нову адресу, оплачуючи ще раз поштову оплату.

Чи не краще було б повідомити нас вчас про зміну свого мешкання? На пошти продають готові листівки з повідомленням про зміну адреси і там треба тільки вставити давню і нову адресу. Це забере кілька хвилин часу і заощадить роботи, гроша й розчарувань.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 7, ст. 5 — UKRAINIAN DESIGNS

Мотив із вишиваного рушника на Полтавщині

Printed by AMERICA, 817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19123